

LIPNÍČEK

Obecní zpravodaj číslo 39

*Nad Lipníkem létá
posvátný ibis*

červen 2012

Druhé Lipenské vepřové hody

Vážení spoluobčané,

uplynul další půlrok života naší obce i nás všech od chvíle, kdy jste obdrželi do svých domácností předvánoční vydání našeho obecního zpravodaje s názvem Lipníček. Právě prožíváme měsíc červen, který určitě pro většinu z nás patří k nejhezčím měsícům v celém roce.

Všichni určitě víme, že 24. června každého roku má svátek Jan a všichni také víme, že s tímto jménem je spojená tradice lipnické pouti. V letošním roce připadá svátek Jana Křtitele na neděli, takže pout bude tzv. „přesně na datum“. – S 24. červnem je spojena i spousta pranostik. Některé si pro zpestření úvodníku zpravodaje dovolím uvést:

Od svatého Jana Křtitele běží slunce již k zimě a léto k horku,

Na svatého Jana noc nebývá žádná,

Na svatého Jána má být louka shrabaná,

Svatý Jan otvírá zimě zase dveře.

První a zejména čtvrtá pranostika nám chce říci, že k datu naší pouti se láme rok a začíná období zrání a začínáme ukrajovat druhou polovinu roku.

O životě a obecních událostech v uplynulém půlroce se hodně dočtete v dalších příspěvcích Lipníčku. V úvodním slově dnešního vydání se chci více zmínit o naší malé škole a vůbec o školních letech a setkáních se spolužáky ze školních lavic. – Je známo, že naše základní škola má svoje problémy, o kterých všichni víme, a taky víme, že je v našich možnostech napomoci jejich řešení. Konkrétně mám na mysli velký počet žáků v mateřské škole a nedostatečný počet žáků v základní škole – jednotřídce s 1. – 4. postupným ročníkem. Z uvedeného důvodu nám vznikají zbytečné výdaje obecního rozpočtu spojené s udělováním výjimky pro možnost provozu školy a tím i částečný podíl na financování mzdových nákladů pracovníků školy, které jinak kompletně hradí Kraj. – O tom všichni víme již dlouho a vše nasvědčuje tomu, že pro příští školní rok již škole výjimku nebudeme nuceni poskytovat – dle zápisu žáků do 1. třídy budeme mít žáků ve škole dostatek. – O škole se však zmiňuji také proto, že po třinácti letech skončí 31. července letošního roku pracovat na pozici ředitele školy Mgr. Josef Štěrba. Chci mu za spolupráci s obcí opravdu upřímně poděkovat. Zejména pak za spolupráci mimo školu při organizaci a účasti žáků MŠ i ZŠ na akcích obecní kulturní komise. Ne ve všech obcích je to samozřejmostí. Pan Štěrba odchází do penze a na základě výběrového řízení pro obsazení pozice ředitele školy, které probíhalo v květnu letošního roku, nastoupí do naší obecní školy Mgr. Dagmar Koubková z Třebíče. Josefu Štěrbovi chci popřát především stále zdraví do dalších roků života a s p. Dagmar Koubkovou se těším na dobrou spolupráci při zajišťování chodu školy i spolupráci v mimoškolní činnosti.

U školy, školních let a vzpomínkách na školu, které patří neodmyslitelně k dětství, si dovolím v úvodníku zpravodaje ještě chvíli zůstat. Patřím k věkově zralejší generaci a chci se trochu zamyslet nad otázkou, proč chodit na třídní srazy? – Všichni známe třídní srazy a většinou jsme všichni na nějakém byli. Když přijde pozvánka na sraz třídy x let od devítiletky, člověk se na chvíli zasní, zavzpomíná, a pak si třeba řekne... a proč tam mám vlastně chodit? Už jsem přece dávno jinde, mám svůj život, práci. Co si tam tak asi budu povídat s někým, koho jsem třeba dvacet i více let neviděl? Nakonec zvědavost nedá a člověk si jde zavzpomínat. – Nejdříve proběhne pár zdvořilostních otázek: Tak čím se vlastně živiš, máš děti, rodinu? Přes vrásky a nadváhu spolužáků si člověk uvědomí, že taky není tak malý kluk nebo holka jako tenkrát, kdy jsme se každý den ve škole potkávali. Pak ale najednou, jako kdyby zafungoval stroj času, se v mozku sepne program dětství a vy si začnete dotyčně vybavovat jako děti. Vůbec vás nezajímá, že třeba

Standa má teď panděro jako hrom. Vidíte před sebou jeho dětskou podobu, když vytáčet učitele třeba nohama položenýma na lavici (obrazně řečeno). U spolužačky si všimnete, že trochu zestárla, ale vůbec vás to nezajímá, protože v její tváři hledáte rysy, které si pamatujete třeba ze šesté třídy. Najednou ji vidíte, jak rudla při vyvolání a jak nosila propínací svetr s vyšitou růžičkou na kapse. Do hlavy vám začínají nabíhat informace, které vůbec netušíte, že jsou ve vaší šedé kůře mozkové zapsané od páté třídy, do které jste chodili třeba v roce 1961. Při setkání s lidmi, s nimiž jste prožili dětství, se v mozku zapne dávno vypnuté myšlenkové centrum. Centrum dětství. Nejsou to žádné zasunuté vzpomínky. Jsou to plnohodnotné informace, i když úplně nanic. – Třeba to, že v první třídě jsme vykuleně hltali všechno, co se kolem nás děje, a i když Lipník není tak velký, poznali jsme více spolužáky, které jsme dosud téměř neznali. V té době fungovala v Lipníku jednotřídka s pěti postupnými ročníky a jediným učitelem i ředitelem byl pan Karel Pléha, kterému všichni v obci říkali „pan řídící“. – Jako každý z nás si vybaví spoustu zážitků ze školních lavic, vzpomenu si třeba na to, když do první třídy nastoupil Zdeněk Tretera (dnes již samozřejmě taky senior) a na rukou měl už tehdy kůži zvrásněnou více než my ostatní. Nešlo nám to tzv. do hlavy a Zdeněk nám to vysvětlil jednoduše: „To mám po bábičce.“ A pro nás to bylo tím momentem jasně. (Snad mi Zdeněk promine, že jsem si s touto historkou vzpomněl zrovna na něj). – Všichni jsme se taky třeba těšili na předvánoční dobu, kdy pan řídící začne při hudební výchově (po velké přestávce) vybrnkávat na housle písničky z operety, kterou lipničtí ochotníci (tehdy velmi známí v širokém okolí) pak sehráli o vánočních svátcích.

Ze školy v Lipníku a později v Myslibořicích, kam jsme chodili od 6. do 9. třídy, máme každý jistě hodně zážitků a vzpomínek. Nejsou to vzpomínky na něco vyvanulého. Uvědomujete si, jak ty lidi máte stále rádi a jak k nim máte blízko!

Vážení spoluobčané,

máme týden před poutí, prožili jsme pěkné jaro a těšíme se na teplé léto, období sklízně na zahradách a období pestrobarevného podzimu. – Přeji Vám příjemně a ve zdraví prožitý druhý půlrok letošního roku 2012 a budu se těšit, že za Vámi do Vašich domácností přijdeme znovu, tentokrát na prahu vánočních svátků.

Josef Novotný, starosta obce

Vybráno ze zápisů zasedání zastupitelstva obce Lipník za období od listopadu 2011 do května 2012:

- **22. 11. 2011** – návrh dokumentace orgánů obce pro případ vzniku mimořádných událostí zpracují a připraví pro schválení v ZO (zastupitelstvu obce) Josef Novotný, Alena Svobodová a Pavel Svoboda (starosta místních hasičů).
- ZO projednalo a schválilo návrh rozpočtu obce na rok 2012. Návrh rozpočtu je vyrovnaný. Příjmy i výdaje činí 2 822 300,-- Kč.
- Proběhlo proškolení obsluhy kotle v kulturním domě. Proškolení byli ing. Karel Pléha, Miloslav Tomek, Pavel Nedvědický a Pavel Jedoun.
- ZO schválilo zapojení do grantového programu pro naši obecní knihovnu. Polovinu programu již máme naplněnou, jedná se o druhou polovinu grantového programu se 70% dotací, 30% bude naše spoluúčasť. (Peníze budou použity na vybavení knihovny).
- Kulturní komise připravuje na 26. 11. 2011 od 13.00 hodin v klubovně ZŠ vánoční tvoření s Madlou.

- Projednány byly organizační záležitosti týkající se rozsvícení vánočního stroměčku dne 3. 12. 2011. Rovněž byly schváleny zásady pro poskytnuté občerstvení při této akci a stanoveny hodnoty balíčků pro děti z Lipníku, případně děti přespolní.
 - Dohodnuty zásady pro organizaci tradičního turnaje ve stolním tenise na 26. 12. 2012 a zásady pro druhou domácí zabíjačku – vepřové hody, které budou 29. 12. 2012 v kulturním domě. Vše s osobní odpovědností konkrétních členů zastupitelstva.
 - Ořezání větví u domu pana Zdeňka Procházký provede majitel (projednají s ním zástupci z kontrolního výboru) v době vegetačního klidu. Pokácení stromu na návsi u Vrbkových provede Václav Hruža, zajistí Jaroslav Králík.
 - Na závěr tohoto zasedání zastupitelstva bylo poděkováno za dlouholetou aktivní činnost u Sboru dobrovolných hasičů panu Janu Máčovi, Lipník č. 86, který obdržel nejvyšší hasičské vyznamenání „Zasloužilý hasič“. Jmenovanému byl předán menší věcný dar. Předání se zúčastnili společně se zástupci obce i zástupci místních dobrovolných hasičů Pavel Svoboda a Ondřej Mikeš.
 - **13. 12. 2012** – byl projednán plán akcí kulturní komise na příští rok 2012 a upřesněny organizační věci týkající se vepřových hodů, které budou 29. 12. 2011, kde je odpovědným Pavel Nedvědický.
 - ZO bylo seznámeno s Usnesením Kraje Vysočina z 8. 11. 2011 týkajícím se budoucnosti zachování Jaderné elektrárny Dukovany.
 - Žádost Oblastní charity Třebíč o poskytnutí příspěvku byla zamítnuta.
 - ZO projednalo a schválilo uzavření dodatku k pojistné smlouvě uzavřené s pojišťovnou Kooperativa týkající se dalšího pojistného období.
 - Přestavba rekreačně sociálního zařízení v Havránku – žádost o dotaci byla podaná, v minulém týdnu proběhla v Brně administrativní kontrola za osobní účasti starosty obce – žádné administrativní nedostatky nebyly shledány.
 - Krajská správa silnic – oznámení o kácení stromů směrem na Zárubice, levá strana. ZO souhlasí, celou záležitost dořeší místostarosta Mir. Svoboda.
 - V závěru letošního posledního zasedání ZO starosta stručně zhodnotil letošní rok (2011). Zvýraznil přípravu projektů na větší investiční akce – Havránek; zateplení školy, kde se pokusíme získat dotaci z jiného zdroje; celkovou úpravu obce a především závislost jejich realizace v návaznosti na finančních možnostech rozpočtu. Dále připomněl některé věci, které se letos podařilo zajistit a dotáhnout – směnná smlouva na stavební parcelu mezi Vl. Floriánem a p. Hortem; zpracování pasportu na srub v Havránku (legalizace jeho existence); odkoupení pozemku v Havránku od paní Zdeňky Nedvědické a pana Zdeňka Mrni; zbourání komína a oprava kotelny ve škole; prodej elektrické přípojky v Havránku firmě E-on; zpracování odborného dopravního značení včetně instalace dopravních značek; nátěr čekárny a vývěsek u čekárny, nátěr zábradlí v Havránku; úprava elektriky – přívody za hřbitovem; výstavba skladu za hřbitovem; rekonstrukce střídaček a nátěry zábradlí na hřišti; využití dotací z Dukovan přes Mikroregion Rokytná; využití dotace z Kraje Vysočina a další. Dále zhodnotil činnost výborů a komisí ZO – činnost kulturní komise je hodně vidět, i ostatní komise a výbory pracují naprosto samostatně – činnost má svůj řád a pravidelnost. – Všem za spolupráci poděkoval. – Samostatně byla hodnocena úroveň obecního zpravodaje Lipníček, která se především zásluhou Arnošta Pacoly, redaktora Lipníčku, dostala na solidní úroveň.
- Velmi pozitivně byla zhodnocena komunikace s kolegy ze zastupitelstva přes mailu a mobilní telefony, která napomáhá rychlému operativnímu zajišťování záležitostí.
- **10. 1. 2012** – Bylo projednáno a schváleno uzavření smlouvy s firmou ESKO-T,

s.r.o. týkající se sběrných dvorů. – Každý občan při uložení odpadu do sběrného dvora předloží občanský průkaz a sběrný dvůr bude obci za každé uložení účtovat 140,- Kč.

- K 31. 7. 2012 odchází do penze ředitel ZŠ pan Josef Štěrba. Během dubna nebo května proběhne výběrové řízení na nového ředitele ZŠ. ZO pověřuje starostu obce přípravou a organizováním výběrového řízení na obsazení pozice ředitele Základní a Mateřské školy v Lipníku. Podmínky pro přihlášení do výběrového řízení budou zveřejněny na úřední vývěsní tabuli a na webových stránkách naší obce.
- Zateplení školní budovy – bylo objednáno provedení nového (aktuálního) energetického auditu. Žádost o dotaci bude podána ve vyhlášeném termínu od února do března tohoto roku.
- Sazby při pronájmu kulturního domu zůstanou stejné jako loni. Z důvodu navýšení sazby za vodné a stočné od VAS se zvýší sazba za spotřebovanou vodu na 80,- Kč.
- Připravované akce kulturního charakteru pro nejbližší období – 28. ledna proběhne v restauraci „Na 13“ ochutnávka slivovice a slaných pomazánek; na 18. února se připravuje tradiční masopustní průvod po obci a na 25. února bude Sousedský bál. Organizačně připravuje obecní kulturní komise.
- ZO schválilo pokácení lípy u kulturního domu, která je ve špatném stavu a hrozí nebezpečí úrazu kolemjdoucích. Úkol zajistí Jaroslav Králík se zaměstnancem obce.
- **7. 2. 2012** - Bylo projednáno a schváleno uzavření dohody s obcí Myslibořice, jedná se o úhradu podílu nákladů za žáky ZŠ. Letos máme v Myslibořicích 15 žáků, úhrada za jednoho je 2 852,- Kč, celkem je to 42 780,- Kč.
- Seznámení s výsledkem Tříkrálové sbírky: Lipník 8 106; Klučov 3 633; Ostašov 4 599; Petruvky 3 281. Celkem bylo vybráno 19 619,- Kč, což je asi o 2 000,- Kč více než v loňském roce. Peníze byly složeny Pavlem Svobodou, který sbírku zajišťoval, na účet Oblastní charity v České spořitelně.
- Starosta s p. Svobodovou, účetní obce, provedli vytřídění písemností v obecním archívu. Písemnosti týkající se ještě činnosti bývalého národního výboru včetně účetních dokladů z tohoto období budou předány pracovníci okresního archívu 16. února. Předání zajistí p. Svobodová.
- Žádosti Centra zdravotně postižených o finanční příspěvek se nevyhovuje. Žádost klubu seniorů z Hrotovic, kde jsou členy i někteří občané naší obce, byla posouzena kladně, bylo schváleno poskytnout 1 000,- Kč.
- Zápis žáků do ZŠ – nově byli zapsáni tři žáci, jeden žák odchází do ZŠ v Myslibořicích, takže v příštím roce by mělo navštěvovat ZŠ 11 žáků.
- MŠ – mělo by odejít pět dětí a přihlásit by se mělo devět dětí. V případě většího počtu dětí než umožní kapacita naší MŠ, budou stanoveny priority pro přijetí – přednost budou mít předškoláci a místní děti.
- Bylo schváleno uzavření dohody s Lunaparkem na kolotoče o pouti pro roky 2012 až 2014.
- ZO bylo seznámeno s konečným stavem inventarizace majetku obce. Jednotlivě byly projednány a schváleny i návrhy na vyřazení nepotřebného majetku ke konci r. 2011.
- ZO se zabývalo náplní webových stránek naší obce – byla doplněna složka knihovny, průběžně se doplňuje s maximální aktuálností fotogalerie. Některé informace je třeba aktualizovat – úkol bude zajišťovat Arnošt Pacola.
- **6. 3. 2012** – Aktualizaci obecně závazných předpisů a nový požární řád zpracuje kontrolní komise společně s místostarostou p. Svobodou.
- ZO projednalo a schválilo uzavření smlouvy s p. Kopečkem, soukromým zemědě-

- cem z Přílohan o využití biologických odpadů.
- Zateplení školy – zpracovaná žádost o dotaci byla předána na Fond životního prostředí, pracoviště v Jihlavě dne 29. 2. 2012. Budeme čekat na rozhodnutí.
 - Mgr. Pavel Nováček, obecní kronikář, seznámil zastupitele se zápisem do obecní kroniky za rok 2011.
 - Byla doručena žádost ze ZŠ Myslibořice na příspěvek do tomboly na školní ples – ZO schválilo částku 600,- Kč formou daru.
 - Byl zpracován předběžný plán rozpočtu na roky 2013, 2014 a 2015. Výhled je utvořen v návaznosti na letošní objemy v rozpočtu s předpokládaným navýšením.
 - Hasičský záchranný sbor nabízí pronajmutí přenosného dosimetrického přístroje na měření radiace – s pronajmutím souhlasíme, převezmou místní hasiči (konkrétní osoba).
 - Milan Tomek vznesl připomínku, že by bylo třeba opravit obložení stěn v pekle KD. V termínu do pouti zajistí Pavel Nedvědický Pavel a Milan Tomek.
 - ZO se znovu zabývalo změnou firmy zajišťující odvoz odpadů v obci a schválilo, aby byla podána výpověď firmě AVE, která dosud odvoz zajišťuje.
 - 3. února proběhla schůzka obecních funkcionářů s podnikateli obce. Bylo domluveno, že bychom chtěli v těchto neformálních setkáních pokračovat.
 - Na sobotu 16. 6. 2012 budeme připravovat soutěž v chytání ryb na rybníku Silničním. Na soutěž budou přizváni sousední obce Klučov, Ostašov, Petruvky a Dolní Vilémovice. Další podrobnosti budou upřesněny později na společných schůzkách a po dohodě s majitelem rybníka ing. Janem Řezníčkem. Organizační záležitosti budeme řešit ve spolupráci s kulturní komisí, soutěžní družstva za Lipník sestaví Milan Tomek.
 - ZO schválilo příspěvek 1 000,- Kč pro dětský stacionář v Třebíči.
 - Na 9. 3. 2013 se bude připravovat opět Sousedský ples. V předstihu je třeba zajistit hudbu – v kulturní komisí byla vytipována hudba „A je to“, kterou osloví Milan Tomek.
 - **10. 4. 2012** – ZO projednalo a schválilo závěrečný účet hospodaření za rok 2011 a souhlasí s celoročním hospodařením obce bez výhrad. 16. 3. 2012 byl proveden audit hospodaření pracovníky Kraje Vysočina s výsledkem, že nebyly zjištěny chyby a nedostatky.
 - ZO projednalo a schválilo závěrečný účet a hospodaření ZŠ Lipník za rok 2011 a souhlasí s dosaženým hospodářským výsledkem. Rovněž byl schválen příspěvek na provozní výdaje a mzdové prostředky pro rok 2012 ve výši 370 000,- Kč.
 - ZO projednalo a schválilo postup při podání žádosti na Kraj Vysočina týkající se ochrany obecního majetku – výměnu oken budovy OÚ. Rozpočet zpracovala firma Jana Lišky z Lipníku.
 - Operační program životního prostředí týkající se zkvalitnění nakládání s odpady – jedná se o projekt, ze kterého je možno získat až 90% dotace. Žádost bude vypracována na základě smlouvy s ing. Hoškovou a podána v červnu letošního roku. ZO projednalo a schválilo.
 - Ředitel ZŠ informoval zastupitelstvo o provedeném zápisu dětí do MŠ. Bylo zapsáno šest nových dětí z Lipníku. Jelikož z MŠ odchází šest dětí, mohlo být přijato zase jen šest dětí. Děti z Ostašova a Klučova přijaty nebyly. Rodiče nepřijatých dětí byli informováni písemně.
 - Pro místní hasiče byla zakoupena nová stříkačka za cenu 28 000,- Kč.
 - **15. 5. 2012** – 3. května se konalo zasedání rady a následně valné hromady mikroregionu Rokytná, zúčastnil se starosta obce. Byl zde schválen závěrečný účet hospodaření mikroregionu za rok 2011. Dále byly rozděleny dotace ČEZ pro celý

mikroregion, naše obec obdrží dotaci na oslavu Lípy a to 25 000,- Kč. Kalendáře od mikroregionu na příští rok 2013 nebudou. Od ČEZ jsme předali občanům kalendář na rok 2012 a rok 2013, tedy na dva roky.

- 15. 3. 2012 byla odeslána výpověď firmě AVE na svoz odpadků, výpovědní doba skončí 31. 3. 2013. Novou smlouvu na svoz odpadů uzavřeme následně s firmou ESKO-T, kdy budeme vyjednávat o zvýšení počtu kontejnerů na tříděný odpad a o lepších podmínkách svozu.
- Byla schválena dotace na knihovnu ve výši 14 000,- Kč. Pro knihovnu nakoupíme notebook a čtečku.
- 20. května se uskuteční vítání občánků, přivítáme čtyři děti, program zajišťuje kulturní komise.
- Svoz nebezpečného odpadu bude v podzimních měsících – vycházíme ze zkušeností minulých let.
- V místním kostele bude odhalena pamětní deska našeho rodáka, biskupa Josefa Hloucha. ZO bylo požádáno o finanční příspěvek – na výši příspěvku se dohodneme po předložení konkrétního požadavku vycházejícího z celkových nákladů na tuto desku.
- Připravíme zástavbovou studii pro výstavbu rodinných domků – bude třeba jednat s vlastníky půdy, projektantem a úřady. – O výsledcích jednotlivých kroků budou podávány průběžné informace a budou postupně schvalována v ZO.

Josef Novotný, starosta obce

Třídít odpady! Třídít odpady! Třídít odpady...

Dalo by se říci, že někdy už to zní v uších. Na druhou stranu bych citoval Komenského: „Opakování je matka moudrosti.“ Ať k těmto protikladným stanoviskům zaujmeme jakýkoliv názor, je faktem, že **třídění odpadů** se stává naší součástí, nebo snad jakýmsi fenoménem doby, ve které žijeme. Vrátili bychom se do středověku, pokud bychom se zbavovali odpadu, prostým vyhozením z okna. I když i tento způsob zbavování se odpadu bychom mnohde ještě dnes uviděli. Jistě mi dáte za pravdu, když za naši obec prohlásím, že takto bychom to nechtěli.

V minulém vydání našeho Lipníčku jsem se zmiňoval o placení odvozu a likvidace odpadů a s tím souvisejícím placením poplatku. Hned na začátku vás mohu uklidnit, že **tento článek není o zvyšování poplatku** i přesto, že zastupitelstvo rozhodlo provést rozsáhlejší změny v systému odvozu a likvidace odpadů. Možná se v něčem v tomto vydání Lipníčku budu opakovat po starostovi, ale mým úkolem je, podat ucelenou informaci.

Zastupitelstvo zjišťovalo výhody spolupráce s odvozovými firmami. Firmou AVE, jejíž služby doposud využíváme, a firmou ESKO-T. Po delším jednání **byly dohodnuty lepší podmínky u firmy ESKO-T. K této firmě bychom přešli od roku 2013.** Jako základní bylo dohodnuto, že celkové náklady na odvoz tuhého komunálního odpadu (tedy popelnice občanů) minimálně pro příští rok budou zachovány. Nedojde tedy ke každoročnímu nárůstu těchto nákladů. **Poplatky se budou platit ve stejné výši jako letos, systém placení bude také zachován.** Četnost odvozu se upřesní podle potřeb. K případným změnám podáme zprávu koncem roku, i když některé změny v tříděných odpadech mohou nastat už v průběhu letošního roku.

Jak je uvedeno na začátku „**třídít, třídít, třídít...**“ však zůstává důležité a je čím dál tím důležitější. A samozřejmě má také čím dál větší vliv na cenu poplatku za popelnici,

kteřou platíme. Jak jsem již uvedl, tato cena zůstane zatím nezměněna, i když náklady na celkovou likvidaci odpadu v obci jsou větší než suma peněz, která se vybere za tyto poplatky od občanů. **Náklady na odvoz popelnic tuhého komunálního odpadu bude platit Obec Lipník** souhrnně za dvě složky. **Za počet vysypaných popelnic a za tonáž, tedy množství uloženého odpadu.** Za odvoz vyříděného odpadu nic neplatíme. Vyříděním co největšího množství odpadu se snižuje váha odpadů v popelnicích, snižuje se objem zaplněných popelnic a tím četnost jejich vysypávání. Tímto snížením váhy a menším počtem vysypaných popelnic se sníží i náklady na odvoz odpadu. Budou vytvořeny lepší podmínky pro třídění odpadu. **ESKO-T nám dodá bezplatně kontejnery pro tříděný odpad**, které bude na vlastní náklady udržovat a odvážet. Sběrná místa, která máme na křižovatce, na návsi a u školy budou zachována, počet kontejnerů bude upraven, případně doplňován, podle potřeby a také se podle potřeby bude upravovat četnost odvozů.

Nově vznikne sběrné místo na parkovišti u Okrouhlíka. Na návsi, na křižovatce a u Okrouhlíka **budou umístěny kontejnery** na všechny klasické druhy tříděných odpadů. Tedy **na plasty, papír, sklo bílé, sklo barevné.** Aby nedocházelo k tomu, že občan nemůže na jednom místě vyřídít sklo bílé i barevné. Sběrné místo u školy bude mít pouze kontejnery na plasty, protože plastů je největší množství a křižovatka je pro tuto část a množství skla a papíru dostupná. Větší počet míst je uvažován výhledově s další zástavbou rodinných domů. Nezmínil jsem v klasickém druhu odpadu **kovový odpad**, který bych spíše nazval samostatně tříděným odpadem, a který **ukládáme za hasičskou zbrojnicí.** Odtud je jednorázově odvážen a zisk z prodeje železa snižuje náklady na odvoz odpadu u nás. Samostatně tříděným odpadem je i **dřevní hmota**, kterou **soustředíme v Havránku, a kde by neměly být žádné plasty, matrace, pneumatiky.** Stejně tak je **v Havránku úložiště pro zeminu, kámen a suť.** Tedy zase bez všech ostatních odpadů, které tam nepatří. Je pravda, že se situace v tomto již zlepšila, ale stále se najdou případy, kdy je na hromadu dřevní hmoty a na úložiště zeminy a stavební suť ukládáno i to, co tam nepatří.

Měli bychom si uvědomit, že **každý z nás, kdo tam vysype odpad jiný, než pro který jsou tato úložiště zřízena, je ten, který zapříčiní zrušení ukládání všeho v Havránku.** Další samostatně třídění je umožněno **v kontejneru u hřbitova**, který, mimo odpad ze hřbitova, **slouží pro velkoobjemový odpad, který se nevejde do popelnic.** Pokud má však někdo větší množství naloženo **na svém přívěsu**, je třeba, aby to odvezl přímo **na skládku do Petrúvek.** Kontejner u hřbitova slouží pouze pro jednotlivé více rozměrné kusy a **v žádném případě tam nepatří větve a dřevní hmota.** Jednorázově bývá umístěn **kontejner na odpad ze zahrádek na návsi.** Bohužel, i sem, kam se dávají pouze rostlinné zbytky ze zahrádek, dávají neukázněni občané větve, květináče, a jiné nerozložitelné věci. **Pro posečenou zelenou hmotu, listí, odpad ze zahrádek,** který může obsahovat rozložitelnou zelenou hmotu a zeminu, **bychom chtěli zřídit kompostárnu**, pro kterou bychom na dotaci mohli získat **traktor s čelním nakladačem.** Ten by měl následně využít i pro všechny potřeby obce. Zatím je vše v přípravné fázi. Posledním, i když neméně důležitým, je i **sběr nebezpečného odpadu**, který bude letos **na podzim. Den před odvozem se tento odpad soustředí za hasičskou zbrojnicí.** Termín sběru a odvozu bude zveřejněn.

Třídění odpadů a ukázněnost v ukládání jednotlivých složek odpadu na zřízená sběrná místa a úložiště bude zárukou pořádku a čistoty prostředí naší vesnice, a bude mít pozitivní dopad i na nezvyšování ceny poplatku za odpady, který každý z nás platí.

Miroslav Svoboda, místostarosta obce

Výběrové řízení na ředitele školy

Základní škola a Mateřská škola v Lipníku budou mít po odchodu dosavadního ředitele Josefa Štěrbu do důchodu **novou ředitelku, stane se jí Mgr. Dagmar Koubková, která až dosud učí v Dalešicích.**

Tomuto jmenování předcházelo několikaměsíční výběrové řízení, které musela naše obec vyhlásit podle zákonem stanovených podmínek tak, aby případní zájemci měli možnost se o něm z veřejně přístupných informačních zdrojů dozvědět a řádně se na ně připravit. – Zastupitelstvo obce pověřilo starostu Josefa Novotného přípravou a organizací celého průběhu výběrového řízení, který následně jmenoval výběrovou komisi, které ze zákona předsedal. Vedle starosty zasedali v komisi místostarosta Miroslav Svoboda, dosavadní ředitel školy Mgr. Josef Štěrba, členka školní rady Pavlína Obůrková, ředitelka Základní školy v Myslibořicích Mgr. Libuše Davidová, za Kraj Vysočina Mgr. Vít Krčál a za Českou školní inspekci inspektorka PaedDr. Olga Drápalová. Tajemnicí komise byla Alena Svobodová. – První zasedání výběrové komise se uskutečnilo 16. dubna. Byly zde otevřeny obálky uchazečů o post ředitele a zkontrolovány všechny dokumenty ve smyslu stanovených podmínek pro výběrové řízení.

Zájem stát se „řídícím“ v naší malotřídní škole během letošních jarních měsíců nakonec projeví tři pedagogové: Mgr. Petr Havlík, dosavadní ředitel ZŠ v Dolních Vilémovicích, Mgr. Dagmar Koubková, učitelka na Základní škole v Dalešicích a Mgr. Petr Mejzlík, ředitel Základní školy v Blatnici. Všichni tři splnili podmínky pro vlastní výběr. – Druhé zasedání komise se uskutečnilo 21. května odpoledne a každý z uchazečů měl tři čtvrtě hodiny na to, aby prezentoval svoje představy o další budoucnosti naší školy a také odpověděl na dotazy členů komise. Vedení obce zajímala samozřejmě i představa o spolupráci školy s obcí a její zapojení do života v Lipníku. Pedagogy v komisi zajímaly organizační záležitosti řízení školy a školky a zástupce kraje uchazečova odbornost z hlediska výuky. Každý z členů komise pak provedl svoje hodnocení jednotlivých kandidátů podle toho, zda je vhodný či ne - a seřadil do pořadí vhodnosti od 1 – 3. Výsledkem bylo zjištění, že všichni tři uchazeči by byli vhodnými osobami pro obsazení pozice ředitele školy a součet pořadí jednotlivých členů komise určil jejich pořadí následovně: 1. Koubková, 2. Havlík, 3. Mejzlík. Ještě týž den v 17 hodin všem kandidátům oznámil starosta tento výsledek s tím, že budou písemně obesláni, kdo byl skutečně vybrán. – Ve středu 23. května byl odeslán jmenovací dekret Mgr. Koubkové a dalším uchazečům, tzn. Mgr. Havlíkovi a Mgr. Mejzlíkovi oznámení o nepřijetí.

Věříme, že naše rozhodnutí se projeví v budoucnu jako jedno z dobrých rozhodnutí a bude přínosem pro rozvoj naší obecní školy. Nové ředitelce Základní a Mateřské školy v Lipníku přejeme úspěch v její práci s dětmi našich spoluobčanů a vynasnažíme se jako dosud být jejím snahám nápomocni.

(ap, jn)

Málotřídka není méněcenná škola

Ředitel Základní školy a Mateřské školy v Lipníku, Mgr. Josef Štěrba, je absolventem Pedagogické fakulty v Brně s aprobační učitelské pro první stupeň základní školy a tělesnou výchovu. Koncem července ukončí svou celoživotní práci učitele a odchází do důchodu. To byla samozřejmě příležitost požádat ho o rozhovor, který by byl ohlednutím za jeho profesním životem.

*Josef Štěrba
na loňské „lipce“ už
vyhlížel blížící se
čas důchodový.*

Na jedné letošní jarní schůzi obecního zastupitelstva jsme vzpomínali a počítali, jak vlastně dlouho už v Lipniku učíte. A vyšlo nám srovnávací metodou podle věku jedné z dcer předsedkyně kulturní komise, že třináct let. Byly ty naše počty správné?

Pracuji 38 let ve školství, takže na tom vidíte, že já už mám roky odkroucené. Moje kariéra se dá rozdělit prakticky na krásné třetiny. Jedenáct roků jsem učil na Základní škole v Rouchovanech, potom čtrnáct let na málotřídní škole v Bačicích a představte si, v Lipniku už učím třináctý rok. Takže jste počítali správně. Ze své praxe mohu posoudit působení změn od minulého režimu po současnost na málotřídní škole. Tenkrát se nám neříkalo páni ředitelé, ale páni řídící. Takové to moje nejpěknější působení bylo v Bačicích, protože tam opravdu jsem si připadal jako pan řídící. Nikdo mě neobtěžoval a měl jsem tu výhodu, že to byla obec, do které jsem se jako její rodák vracel. A protože ještě neexistovala právní subjektivita škol, všechnu naši činnost řídil okresní národní výbor a potom školský úřad, takže jsem se opravdu staral jen o řízení školy.

Vím, že školství tehdy bylo odvětvově řízené a mnozí učitelé a ředitelé škol na tu dobu dodnes rádi vzpomínají, nebyli zatěžováni nejrůznějšími úřednostmi a mohli se soustředit hlavně na učení.

Ano, to bylo to odvětvové řízení, po kterém jsme všichni volali. A byli jsme rádi, že to odvětvové řízení bylo, protože nám usnadňovalo práci a také peníze, které byly pro nás určeny z ministerstva do školy skutečně dotekly. Nikdy se neocitly bokem, protože linie byla ministerstvo školství - školský úřad - škola. Tenkrát na školském úřadu pracovalo pár lidí, kteří nám uměli pomoci i dobře poradit. Vznikl Kraj Vysočina, školy přešly do právní subjektivity, a to už nebylo ono.

Výsledek je ten, že máte víc povinností než práv.

Přesně, dnešní ředitel málotřídní školy by měl perfektně ovládat celou legislativu. Musí být bezpečákem, právníkem, ekonomem atd. Na to ostatní instituce mají svoje lidi. Je to velká zodpovědnost a neznalost zákona neomlouvá. Práva, která máme, jsou zanedbatelná vůči povinnostem.

Vraťme se k vaší kariéře, takže jste začínal učit v Rouchovanech.

Rád vzpomínám na školu v Rouchovanech, tam byl výborný kolektiv, kolegové mi jako začínajícímu učiteli ochotně poradili i pomohli. To už dnes také není běžné. Zde jsem získal mnoho zkušeností. V roce 1985 mně bylo nabídnuto, abych šel učit do Ba-

čic. Dlouho jsem se rozmýšlel, ale potom jsem místo přijal. Odcházel jsem do rodného místa, já jsem se totiž v Bačicích narodil. Předemnou tam učil pan řídící Rudolf Jelínek. Byl to velmi moudrý člověk. Jako student jsem u něho na škole měsíc praktikoval. On neuznával žádné velké teoretizování a tvrdil, že nejlepší je praxe. Řekl, abych za něj vzal třeba poslední dvě vyučovací hodiny – a bylo. A později, až odešel do důchodu, se za mnou jezdil občas podívat, aby viděl, jak si vedu.

A co současné školství, člověk v této souvislosti často slyší a čte slovo šikana. Setkal jste se s ní jako pedagog?

Otázkou je, co přesně označit za šikanu. I my, jako kluci, jsme se občas poprali a pohádali, tvořily se různé party. To přece patřilo ke klukovskému dětství. Ale s nějakým takovým systematickým nátlakem, který by vyústil v nějaké těžké kázeňské a výchovné problémy jsem se jako pedagog nesetkal.

Píšete poznámky do žákovské knížky, když dítě něco ve škole provede?

Nepíšu. Spíše informuji rodiče, když žák něco do školy často zapomíná, třeba domácí úkoly. To je takový můj vzkaz pro ně. Jiné povinnosti, které jsme měli my doma, dnes děti neznají. Uklidit, nakrmit drobné zvířectvo, pomáhat v hospodářství... A přitom u dnešní počítačové dětské generace klesá schopnost soustředit se, porozumět tomu, co se po dítěti chce a také si to zapamatovat. Když chci dnes po žákovi více činnosti, aby něco našel, přečetl, napsal, často rychle zapomene, co bylo to třetí, co jsem po něm chtěl. To je špatný trend.

Jaké vidíte rozdíl mezi dětmi z dob vašich začátků a těmi dnešními?

Děti jsou celkem pořád stejné, záleží, co z nich udělá společnost, ve které žijí. Žijeme na vesnici a tak dříve neexistovalo, aby někdo neuměl vylézt na strom, aby neuměl udělat kotmelec, aby nevěděl, co je to králík, koza, slepice, pletl si kačeny a husy, aby nerozeznal seno od slámy, to bývaly naprosto samozřejmé věci. V tomto jsou dnešní děti trochu jiné. Doba se mění. Větším problémem je chování našich dětí. Tady si myslím, že jsou velké rezervy v rodinách a celé společnosti. Škola na to nestačí. U dětí postupně mizí základní návyky společenského chování. Dnes se hovoří hodně o dětských právech, ale o povinnostech ne.

Co říkáte na financování školství? Školy se přece snaží přetahovat si žáky kvůli penězům.

To je moc špatné. Školy dnes dostávají finanční prostředky přidělené podle počtu dětí. To je totální devalvace školství, protože školy se snaží nabrat a udržet žáky bez rozdílu a ohledu na to, co umí. Snižují se nároky na žáka, úroveň vzdělání jde dolů, množí se nekázeň. To není dobré.

Ale na začátku je přece „idyllický“ první stupeň základní školy.

Je potřeba, aby se děti naučily základním dovednostem, které potom rozvíjejí. Je úžasné sledovat, jak se dítě během prvního roku postupně seznamuje se čtením, psaním a počítáním. Uvědomte si, že to je možná ten největší vývoj vzdělávání v celém jeho životě. V čem jiném uděláte za jediný rok takový pokrok?

Měl jste někdy větší konflikt s rodiči svých žáků?

Neměl jsem v Lipníku nikdy žádný velký konflikt s rodiči a všechny problémy jsme vyřešili společně. Zajímavé je, že problém s rodiči nastane vždycky spíše v případě dětí s horším prospěchem. Moje celoživotní zkušenost ukázala, že by rodiče neměli dát jen na to, co jim doma řekne jejich dítě. Nejlepší je, když s nějakým takovým problémem přijdou za učitelem a proberou ho společně. Ono, se pak často ukáže, že to bylo poněkud nebo dost jinak, než říká rodičům sám žák, protože ten má samozřejmě zájem na tom, aby to vyznělo v jeho prospěch. S „dětskou lží“ se musí počítat. Ponaučení je zkrátka

*Ředitel Josef Štěrba
beseduje při zatím
posledním setkání
rodáků v Lipníku
s návštěvníky školy.*

v tom, že není možné věřit všemu, co dítě říkalo doma, mnohokrát už se stalo, že vše bylo poněkud jinak.

Řídil jste se nějakými zásadami jako učitel?

Na první straně je samozřejmě spravedlnost. Neuznávám kolektivní vinu a nikdy jsem v případě nějakého kázeňského přestupku netrestal všechny žáky. A co se týče prospěchu? Snažil jsem se hodnotit žáky bez žádného nadržování nebo přilepšování, jak si kdo zasloužil.

A další zásada?

Důležitá je důslednost, a to nejen na děti, ale i sám na sebe. To je základ celkové kázně.

Jak se podle vás proměnila dnešní rodina?

Mizí společenské vztahy v rodinách. A začíná to tím základním - zdravením a děkováním. Ne jenom dětí, ale i dospělých. Proč by třeba tatínek s dětmi nemohli poděkovat mamince za dobrý nedělní oběd, že si dobře pochutnali. To jsou takové ty základní věci, které dříve platily a měly by se dodržovat neustále.

Vnímáte velké proměny vztahu veřejnosti ke školství?

Myslím si, že většina rodičů se o dění ve školství nezajímá, protože by jim nebyla lhostejná nařízení která mají nebo budou mít negativní dopad na činnost škol. Budou-li mluvit o spolupráci škola – rodina, mohu říci, že spolupráce s rodiči žáků ZŠ Lipník je celkem dobrá. Škoda, že si někteří rodiče neuvědomují výhody možnosti mít školu v obci a dávají děti do jiné školy.

Jak byste hodnotil vztahy s obcí, obecním úřadem, zastupitelstvem?

V Lipníku je perfektní kolektiv jak ve škole, tak je výborná spolupráce s vedením obce, které má zájem, aby škola v obci byla a dobře fungovala. Cítil jsme velkou podporu školy ve všech obcích, kde jsem působil. Škola je zase takovou oporou pro společenský život. My připravujeme různé programy a pásma dětí například pro setkání rodáků či vítání občánků a obec se zase snaží zajistit nám dobré materiální podmínky pro chod školy.

V Lipníku se léta potýkáme s problémem naplnění školy, někteří rodiče vozi děti do škol v Třebíči nebo v Myslbořicích.

Většinou se argumentuje tím, že ve městě mají děti více možností mimoškolních aktivit, sportovních kroužků a podobně. Ale i my v Lipníku máme například anglický kroužek a jiné aktivity ve školní družině. Připravujeme některé podobné akce jako kul-

turní komise při obecním úřadu a třeba do vánočního tvoření zapojujeme všechny děti i rodiče. Někdy méně znamená více.

Takže nesouhlasíte s podceňováním vesnických škol?

V žádném případě! Málotřídní škola není méněcennější než škola velká. Má pro děti prvního stupně více výhod než nevýhod. Už z toho vzdělávacího hlediska je dobré, že některé věci může dítě slyšet opakovaně a přesvědčit se, že to, co se pořádně nenaučí v nižším ročníku, ve vyšších ročnících mu pak může dělat problémy – přímo na příkladu staršího žáka, který má třeba potíže s násobilkou. Žák vidí návaznost učiva v jednotlivých ročnících. Při menším počtu dětí má také učitel na každého žáka mnohem více času. Snad nejlépe o tom svědčí fakt, že jsem za svého působení v Lipníku neposlal žádného žáka do speciální školy. Každé dítě je vzdělatelné, vyžaduje to však někdy trpělivost. Nemalé výhody málotřídní školy jsou v udržení kázně dětí. Na škole jsem nikdy neřešil závažné kázeňské přestupky.

Na co budete ze svého pedagogického působení v lipnické škole nejraději vzpomínat?

Myslím, že moc pěkné bývaly vánoční besídky. Trvaly někdy i hodinu, bývaly vždy tematicky zaměřené, měly určitý ráz a měly i úroveň. Bylo to zkrátka hrozně pěkné. Rád vzpomínám na všechny děti, které lipnickou školou prošly. Jsem rád, když se ke mně při setkání hlásí. A člověka samozřejmě potěší jakýkoliv úspěch jeho žáka na dalších stupních škol.

A negativní vzpomínka?

To dilema je vždycky tady - člověk. Učitel i rodič, by se měl vždycky zamyslet, zda případný neúspěch dítěte není také jeho neúspěch. Čili, je důležitá zpětná vazba. A někdy může jít z hlediska dospělých jen o malou chybu, nedostatek, přehlédnutí, drobnou křivdu a ta může mít vliv na celý další život dítěte. V naší době je přitom vzdělání stále důležitější – čím vyšší vzdělání, tím lepší práce, plat, život.

Kdybyste měl vyjádřit svůj pocit z celoživotní práce pedagoga, vybral jste si dobře své povolání?

Vybral jsem si povolání dobře, pracovat s dětmi je nádherná práce, ale také psychicky vyčerpávající. Pokud by mě dnes někdo přemlouval, abych šel třeba ještě na celý rok učit, už bych nešel, přece jen, věk je tady, člověk už nereaguje tak rychle na to, co se ve vyučování děje, je i více unaven. V tomto směru si už člověk uvědomuje svoje limity, je to vlastně i moje zodpovědnost vůči dětem. A je tu i druhá věc, že stále přibývá té „úřednické“ práce ve školách, ta ubírá hodně energie, kterou by člověk potřeboval pro učení a děti.

Jak si budete užívat důchodu?

Nudit se určitě nebudu, jsem člověk manuálně zručný, což vám mohou potvrdit učitelky, že i po škole chodím s kufíkem plným nářadí a opravím, co je potřeba. Doma se budu starat o zahradu a dům, tam je práce vždycky dost. Jsem také členem Asociace sportu pro všechny, pracuji v komisi rekreačních sportů, kde zajišťujeme pro děti různé sportovní aktivity. A mám vnuky. Už se těším, že se jim budu moci více věnovat. Jako učitel vím, co budou potřebovat. Třeba už zmíněnou důslednost. Věřím, že se v důchodu nebudu nudit.

Děkuji všem přátelům školy za přízeň, někdy i za důležitou podporu a pomoc. Dětem přeji hodně pěkných a radostných chvil v naší lipnické školičce. Rodiče prosím o trpělivost a důslednost při výchově našich dětí. Považujte si toho, že máte v obci školu a dělejte vše pro to, aby ještě hodně dlouho byla.

Ptal se PaedDr. Arnošt Pacola

Mateřská škola Lipník

Naši mateřskou školu navštěvuje 22 dětí. Z toho devět chlapců a třináct dívek. V lednu tohoto roku k nám přišla nová paní učitelka Edita Svobodová z Dolních Vilémovic. Ve výukově vzdělávacím procesu často zařazujeme prvky zážitkové pedagogiky, což je přístup ve vzdělávání založený na vyšší schopnosti lidské paměti vstřebávat informace, jejichž vnímání je provázeno intenzivní emocí. Je obecně známo, že většina lidí si zapamatuje: 10 % z toho, co čtou, 20 % z toho, co slyší, 30 % z toho, co vidí, 50 % z toho, co slyší a vidí, 70 % z toho, co řeknou, 90 % z toho, co dělají. Takže skloubením těchto a jiných podobných poznatků se snažíme dětem předávat důležité poznatky do života. Rodiče jsou o naší práci informováni i elektronickou formou každý týden před začátkem nového tématu a po jeho proběhnutí na konci, kdy jim zasíláme fotografie, které během našeho prožívání pořídnáme.

Od září měly děti možnost absolvovat kurz plavání v Třebíči. S rodiči jsme společně prožili Drakiádu, vánoční tvoření, velikonoční tvoření. V únoru našemu přání vyhověla věznice v Rapoticích a její klienti nám vyrobili dva krásné domečky pro panenky. Navštívili jsme divadelní představení, dopravní hřiště v Třebíči. V plánu je i školkovský výlet a slavnostní rozloučení s předškoláky spojené s nočním spaním ve školce. Fotografie z větších akcí jsou k vidění na www.zslipnik.webnode.cz.

Přejeme Vám pohodové prožití letních prázdnin a v novém školním roce na shledanou!

Učitelky MŠ Lipník

*Při vzpomínce významných výročí Mons. Josefa Hloucha,
rodáka z Lipníka u Hrotovic
110 roků od narození,
65 roků od jmenování českobudějovickým biskupem,
40 roků od úmrtí,
Vás srdečně zveme na*

SLAVNOSTNÍ MŠI SVATOU,

kteřá se bude konat dne

24. června 2012 v 08.30 hodin v kostele

Narození sv. Jana Křtitele v Lipníku.

Mši svatou bude celebrovat Mons. Jiří Paďour,

sídelní biskup českobudějovický.

Přijměte pozvání ke společně prožitému svátečnímu dni.

Prof. ThDr. Josef Hlouch

se narodil 26. března 1902 v chudé rodině v Lipniku. Byl římskokatolickým teologem, duchovním, vysokoškolským pedagogem a v letech 1947-1972 devátým biskupem českobudějovickým.

Základní školu navštěvoval v Hrotovicích. Středoškolská studia absolvoval na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži. V kněžském semináři v Olomouci se připravoval na službu duchovního a kněžské svěcení přijal 5. července 1926. Mezi lety 1926 a 1928 působil jako kaplan postupně ve farnostech: Spálov, Kladky u Prostějova, Jesenice u Konice, Brantice u Krnova. Zároveň pokračoval ve studiu teologie na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Olomouci. V roce 1934 zde habilitoval, v roce 1945 se stal profesorem pastorální teologie.

Dne 25. června 1947 byl Josef Hlouch jmenován v pořadí devátým biskupem českobudějovickým. Po únoru 1948 byla novým režimem zahájena proticírkevní kampaň s cílem oddělit Katolickou církev v Československu od Svatého stolce. Biskup Hlouch proti této politice veřejně vystoupil. Dne 19. června 1949 o Slavnosti Božího Těla u katedrály sv. Mikuláše v Českých Budějovicích před shromážděnými davem věřících odsoudil postup státu. Od toho okamžiku Státní bezpečnost monitorovala každý jeho krok. Od konce dubna 1950 se ocitl v úplné izolaci. Vrátníci biskupství střežili dva příslušníci StB a znemožnili biskupovi jakýkoliv kontakt s veřejností.

V roce 1951 odmítl biskup Hlouch složit slib věrnosti republice a podepsat jmenování nových vikářů loajálních režimu. StB ho za to vyhodnotila jako nebezpečného třídního nepřítele a začala pracovat na jeho odstranění. Prvním místem Hlouchovy nucené internace byl bývalý františkánský klášter v Kadani, později byl převážen na další místa.

Z iniciativy papeže Jana XXIII. byla v roce 1963 zahájena jednání mezi Svatým stolicem a ČSSR o propuštění biskupů z internace. V dubnu 1963 se dostal Hlouch na svobodu. Po ozdravném pobytu ve Františkových Lázních odejel do Koclířova u Svitav a přístřeší našel v charitním domě školských sester de Notre Dame. Zde dopsal sbírku duchovních úvah Minutěnka.

Pražské jaro 1968 a s ním spojené uvolnění poměrů umožnilo Hlouchovi návrat do Českobudějovické diecéze. 9. června 1968 se znovu ujal svého úřadu a ihned se pustil do generální opravy katedrály svatého Mikuláše. Lepší časy však neměly dlouhého trvání. Invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa 21. srpna 1968 způsobila návrat totalitní moci. Nové šikanování nepohodlných církevních představitelů se stalo biskupu Hlouchovi osudným. Biskup Josef Hlouch zemřel dne 10. června 1972 poté, co byl předchozí den ztýrán příslušníky StB za aktivní účasti krajského církevního tajemníka Leo Drozdka. Je pohřben na hřbitově svatě Otýlie v Českých Budějovicích.

(Zdroj: Wikipedie)

75 let sboru dobrovolných hasičů

Sbor dobrovolných hasičů Lipník slaví letos 75 let od založení. Chci Vám stručně připomenout historii založení sboru.

V únoru 1937 dochází k reorganizaci civilní obrany dle nových směrnic a jsou ustanoveny složky poplachová, zpravodajská, zastírací, požární, bezpečnostní a asanační a jejich velitelé. Velitelem požární je určen František Procházka, kovář v Lipníku, který je ustanoven zároveň velitelem celé CO v obci. Složka hasičská má mít sedm členů, tak zní ustanovení. 14 listopadu se schází v Lipníku v hostinci u pana Karbaše valná hromada občanů majících zájem o hasičskou myšlenku, ale i pocit odpovědnosti za svoji obec. Zde, za přítomnosti starosty obce Františka Skoumala, byl hlasováním zvolen první výbor hasičského sboru v Lipníku. Byli to: starosta sboru František Karbaš, místostarosta František Jakub, náčelník František Procházka, místonáčelník Josef Nevzal, jednatel Josef Urban, pokladník Jan Macháček, zbrojřít Arnošt Jelínek, samaritán Bohumil Kovářík, rozhodčí soud Jan Mikeš, František Skoumal, František Kopuleť. Celý výbor složil přísahu, že budou vědomitě a dobře plnit funkce, do nichž byli zvoleni. Do konce roku nebylo žádné činnosti, protože nebyla výstroj ani výzbroj. Starosta obce se starostou sboru obcházeli místní občany, aby přistoupili za členy přispívající, neboť každé koruny bylo třeba.

V lednu 1938 pořádají hasiči svůj první ples. Jejich manželky napekly cukroví, obstaraly bufet a zisk 690,- Kč putuje do pokladny sboru na výstroj mužstva. V dubnu byla zakoupena stříkačka DS 16 Chotěboř. Při této příležitosti byla také rozdána členům výstroj, pracovní obleky ušil krejčí Příbyl z Ratibořic. Členové se scházeli každou neděli ve zbrojnici, která byla prozatím na faře, ale již od začátku činnosti byl návrh na postavení vlastní zbrojnice. Hasiči také upravili potok protékající vsí pro případ čerpání vody při požáru. Na svátek „Božího těla“ již měli všichni nové stejnokroje a šli v průvodu. V červenci chtěli stříkačku světit, protože tehdejší heslo hasičů „Bohu ku cti – bližnímu ku pomoci“ tomu samo napovídalo, ale zvířecí nákaza slintavka tomu zabránila a tak se

*Družstvo hasičů
z první poloviny
70. let.*

svěcení konalo až v červenci 1939, kdy už muselo být na tuto akci žádáno o povolení dle shromažďovacího zákona. Byl již Protektorát Čechy a Morava. Za zbytek peněz ze svěcení byly zakoupeny hadice a benzín do stříkačky. 10. května 1939 na schůzi náčelníků hasičských sborů je řečeno, že hasičské sbory spadají pod velení německé policie a zároveň tu je přečteno deset bodů, jimiž se musí hasičstvo řídit. Pět bodů pro vedení hasičstva, Pět bodů pro členstvo. V knize zápisů pod toto ustanovení připsal tehdejší jednatel pan Rudolf Štáva – „Žádné politické události nepoškodí hasičské sbory. Pracovitost a trpělivost přinesou své ovoce. Věnujme se jen práci pro blízké, nemíchejme se do politiky a svorně se snášejme.“ Stavba zbrojnice zůstala pro nedostatek peněz ve válečné době na mrtvém bodě.

Od března 1942 do roku 1947 nemáme žádné zápisy o činnosti sboru v Lipníku. Činnost hasičů po válce stále upadá, snad má na to vliv rok 1948 a stálá nemohoucnost postavit si vlastní zbrojnici. Již jen 11 členů chodí na schůze, téměř vůbec se necvičí. Nikdo se o nic nestará, sbor je na rozpadnutí. V prosinci 1949 se sešli všichni členové, byl zvolen nový výbor a na programu byla opět výstavba zbrojnice. Na jaře se začal vozit kámen a dřevo na stavbu a byly odpracovány první brigádnické hodiny. Zbrojnice se pomalu zvedala ze základů, celé přizemí je hotovo. Bude se stavět poschodí, takže náklady budou vyšší, ale to nevadí, hlavně, že bude zbrojnice. Hasiči odpracovali 1540 brigádnických hodin a začali prosakovat řeči, že hasiči tam nebudou. A opravdu se tak stalo, 18. července zabírá místní národní výbor postavenou budovu, která měla sloužit hasičům. Dvě místnosti dostává pošta, druhé dvě místnosti MNV pro svoje kanceláře. Hasičům zůstává pouze garáž a malá místůstka za garáží. Tímto hasičská práce ještě více stagnovala a mezi členy se otevřeně říkalo, že nebude-li pro hasiče místo v nové budově, vystoupí ze sboru, ať si v případě požáru hasí MNV.

Celá 50. a 60. léta nepřinesla zlepšení. Slabá účast na schůzích a cvičeních, nezájem o sportovní soutěže, jenom se říká „schůzovat a cvičit nebudeme, ale při požáru plně zasáhne“, to vše je odezva na nešťastnou zbrojnici.

Konečně v roce 1969 nám MNV uvolnil místnost, co byla knihovna, a my se mohli scházet. Doufali jsme, že se prácelepší, ale trvalo ještě další dva roky, než se hasiči vzpamatovali. Výroční schůze 14. listopadu 1970, na níž se sešlo jen deset členů, proběhla ve velmi kritickém ovzduší. Byli přítomni zástupci KSČ, MNV a OV SPO. Hovořilo

se o nedostatečném vedení sboru, staří členové nejeví o činnost zájem a je zapotřebí omladit nejen členstvo, ale i výbor. Do nového výboru byli zvoleni: předseda Oldřich Nedvědický, místopředseda František Palát, velitel Antonín Florián, jednatel František Novotný, pokladník Rudolf Rousek, referent materiálně-technický František Šumpela, referent prevence František Kopuleť, pro mládež František Mikeš, revizoři Antonín Ošmera a Antonín Tretera, referent pro evidenci Josef Novotný. Byl vypracován plán na rok 1971, kterým se měla zlepšit požární činnost. Nový předseda a omlazený výbor vedou ZO SPO Lipník po správných kolejkách tak, že v polovině 70. let patří Lipník mezi dobré organizace okresu. Rozvíjí se činnost mladých požárníků, soutěžní družstva mužů, žen i dorostenek se zúčastňují soutěží i mimo okres a často se umísťují na předních místech. Na výroční schůzi 28. listopadu 1981 zástupkyně OV SPO řadí naši ZO mezi nejlepší na okrese - a to zásluhou pana Oldřicha Nedvědického. Od 70. let až do dneška patří naši hasiči mezi družstva, o kterých je na okrese stále slyšet. Doufáme, že nám to vydrží i nadále.

Ludmila Mácová, jednatelka SDH

Pout' pořádají sokolové

Vážení sportovci a spoluobčané,

přichází čas lipnické puti. Tato událost připadá na druhou polovinu června, a to na 23. a 24., přesně na Jana. Naše organizace TJ Sokol ji bude letos pořádat a organizovat. Jako každý rok se do tohoto dění zapojuje většina obyvatel Lipníku, ať už jsou členy organizace, nebo ne. Tím bych vás chtěl pozvat na sobotu 23. 6. dopoledne, kdy se bude konat stavění máje. Pro máju se vyjede v 9 hodin od našich kabin.

Večerní pouťová zábava začne ve 20.30 hodin. K poslechu a tanci bude hrát kapela Phoenix. V neděli ráno v 8.30 hodin bude sraz stárků v kulturním domě i s kapelou Toufaranka, která nás bude po celý den doprovázet. Před 9. hodinou vyjedeme směrem do bytovky č. 20 k panu starostovi Josefu Novotnému. Odtud půjdeme zpět ke Kneslíkovým. Dále bude průvod pokračovat za humny kolem bytovek, až k Palátově kovárně. Potom se vydáme přes sádka na náves po levé straně kolem Dennerových a zpět po druhé straně návsí kolem Jedounových, až na křižovatku k Restauraci „Na 13“, kde budeme pokračovat směrem na Zárubnice, až k Cafourkovým. Odtud se půjde přes novou zástavbu do horní ulice k Tomkovým. Nakonec se půjde směrem na křižovatku ke kulturnímu domu a průvod bude zakončen u hřbitova.

Po skončení průvodu a krátké přestávce bude program pokračovat v kulturním domě, kde nám bude nadále hrát kapela Toufaranka. Touto cestou vás všechny co nejrůzněji zveme jak na sobotní stavění máje, večerní zábavu, tak na nedělní průvod po vsi a odpolední posezení v kulturním domě

Nyní několik řádků o lipenském fotbale a dění kolem něj. V loňském roce se nám podařilo uskutečnit opravy střídaček a nátěry zábradlí. Letos jsme zakoupili nové sítě za branky, které zachytávají míče. To nás stálo nemalé finanční prostředky, proto je zapotřebí tento náš areál chránit a chovat se k němu jako k vlastnímu, aby nám co nejdéle vydržel.

Tuto sezonu nás reprezentovala tři družstva fotbalistů. Jsou to mladší přípravka, mladší žáci a mužstvo dospělých mužů. Od příští sezony nám přibude ještě jedno mužstvo, starší přípravka.

Všem, kdo se starali jak o hráče, tak o kabiny a další věci spojené s fotbalem, chci poděkovat. Jsou to hlavně Tomáš Pokorný, Josef Smíšek, Zdeněk Tretera, Zdeněk Kne-

slík a Vladimír Krotký. Za praní dresů děkuji paní Marii Veselé a z obecního úřadu panu Michalu Jašovi za sečení hřiště.

Jak všichni víme, bez peněz bychom fotbal hrát nemohli, tak bych chtěl také poděkovat našim dvěma větším sponzorům, kteří nám přispěli na naše nejmenší fotbalisty. Pan Bronislav Vala 25 000 Kč a paní Vladimíra Kneslíková loni 10 000 Kč a letos 10 000 Kč.

Závěrem bych chtěl všem popřát pohodové prožití pouti, hezkou dovolenou a příjemné prožití prázdnin.

Milan Nedvědický, starosta Sokola

Fotbalisté mladší přípravky

V sezoně 2011/2012 přihlásil Sokol Lipník do soutěže Fotbalové asociace České republiky okresu Třebíč kategorií mladší přípravky (ročník narození 2003 a mladší). Hrál se v počtu čtyři hráči v poli a jeden brankář. Trenéři Vladimír Krotký a Zdeněk Kneslík měli k dispozici 13 registrovaných mladých fotbalistů, z nichž byli čtyři na hostování z TJ Myslibořice, se kterými je v tomto smyslu výborná spolupráce.

Je velmi potěšující, že malí kluci a jejich rodiče projevíli o fotbal v Lipníku zájem. Vždyť pohyb na čerstvém vzduchu a v příjemném prostředí přispívá ke zdravému vývoji těchto dětí a navíc roste naděje, že se k nim přidají další a fotbal v Lipníku se bude hrát i v následujících letech. Naši malí fotbalisté dokázali sehrát vyrovnané zápasy s nejlepšími týmy v okrese jako jsou FŠ a HFK Třebíč, Náměšť nad Oslavou a další. Do příští sezony předpokládáme přihlásit kategorii mladší i starší přípravky

Vladimír Krotký

Jak šel čas

26. prosince 2011 - Stolní tenis

Složitý turnajový pavouk, připravené poháry a medaile a útulně vytopená hospůdka, to vše čekalo na účastníky dalšího ročníku turnaje ve stolním tenisu, který se konal opět v Restauraci na „13“.

Turnaje se zúčastnilo 16 dospělých, z toho 15 mužů a jedna dívka, Lucie Pacolová. Přijeli i hráči z okolních obcí. Po jednom z Ratibořic a Okrašovic, po dvou z Klučova a Ostašova.

V kategorii dětí do 15 let to bylo deset hráčů, samí kluci. Dva z nich přijeli z Ratibořic a jeden z Ostašova.

Ceny dostal každý z účastníků turnaje, kterého se zúčastnil i starosta Josef Novotný, vedl si zdatně, svá první dvě utkání nad mnohem mladšími soupeři vyhrál a pak už jsem jeho cestu turnajových pavoukem nesledoval.

Mezi muži nakonec obhájil své předloňské vítězství Tomáš Brabenec, který ve finálovém zápase porazil Aleše Matouška. Třetí skončil Pavel Vrbka. V dětské kategorii vyhrál Filip Loucký z Ratibořic, který porazil Lukáše Jelínka. Třetí se umístil Dominik Jonáš.

(aa)

29. prosince 2011 - Druhé Lipenské vepřové hody

Deset tlačenek, dvě stě padesát jitrnic, sto padesát jelit, sto padesát průběžně obalovaných a smažených řízků, dvě stě porcí guláše a další kvalitní pochoutky byly k mání za ceny lidové při II. lipenských vepřových hodech, které se konaly dva dny před loňským Silvestrem. Termín konání této akce nepřežilo prase o hmotnosti 230 kilogramů od Leoše Peštála. Naposledy si zakvíčelo a vydechlo už 28. prosince v Petrůvkách, kde bylo vyvrženo a absolvovalo i hrubé bourání. Organizátoři zabíjačky pod vedením Pavla Nedvěděckého zakoupili ještě jednu půlku dalšího prasete na Sadku. Na přípravě zabíjačkových specialit se v kuchyni kulturního domu podílel početný tým ochotných mužů a kuchařinek vybavený stylovými vyšíváními zástěrami pořízenými speciálně jen pro tuto akci. Kouřilo se ale i z kotle před kulturákem a jelit chladnoucích na jeho terase. V předsálí kulturáku pak mohli zájemci obdivovat všechny využitelné části vepřového těla včetně prasečího ocásku nebo velikých napečených buchet jako součástí budoucího jitrnicového prejtu.

A tak se mohli 29. 12. už kolem desáté hodiny dopolední scházet sousedé i přespolní do předsálí kulturního domu, aby ochutnali bílou i černou polévku, pečené vrabce a další nabízené pochoutky. K utužení sousedské pospolitosti pak všem přítomným zahráli muzikanti oblíbené písničky. Kdo chtěl, mohl si s nimi zazpívat třeba i slavnou polku Škoda lásky a další evergreeny naší dechové hudby.

(AP)

14. ledna 2012 - Schůze hasičů

Valná hromada Sboru dobrovolných hasičů Lipníku se konala v sobotu 14. ledna večer v Restauraci „Na 13“. Dost členů se tentokrát na schůzi nedostavilo, protože prý využilo konečně dobrých sněhových podmínek na horách a mnozí si vyrazili zalyžovat. Přišli tak o zásadní informaci, že v pokladně sboru se ke 14. lednu nacházelo 20.850 korun, tedy asi o tisícovku méně než ke stejnému datu o rok dříve. Největší příjem do pokladny hasičů šel jako obvykle z pořádání poutí. Kontrolní komise a hlasování všech přítomných členů tedy odsouhlasilo schválení hospodaření za rok 2011.

Co se týče soutěží v požárním sportu, lépe než družstvo dospělých si vedlo družstvo mladých hasičů,

Na valné hromadě se dostalo ocenění i neaktivnějším členům sboru. Ocenění za příkladnou práci dostali Oldřich Králík, Jan Machovický a Rostislav Teplan. Dále byla oceněna paní Slatinská a paní Mácová Čestným uznáním krajského výboru sdružení hasičů Čech Moravy a Slezska a pan Krotký medailí Za zásluhy.

Hasiči se letos podíleli na zabezpečení šenku a pekla při obecním plesu, připravili okrskový závod a připravují se na podzimní ligoovou soutěž, která se uskuteční v září.

Nejvýznamnějším vystoupením bylo v diskusi na závěr schůze vystoupení starosty obce Josefa Novotného. Poděkoval hasičům za podíl na dění v obci, za to, že jsou složkou pomáhající udržovat sousedskou pospolitost, která se ze života větších sídel a měst už vytrácí nebo vytratila úplně. Starosta připomněl i několik hlavních investičních akcí, které má obec v plánu. Již delší dobu je to záměr na zateplení školy, ten však po skonče-

ní celostátní akce Zelená úsporám bude muset absolvovat další kolo úředností a žádostí o dotace z jiného „pražského“ šuplíku.

Úspěchy mladých hasičů jsou perspektivou pro jejich další činnost, jejich úspěch nejenže jistě dodává mladým hasičům energii do jejich činnosti, ale je i předpokladem pro vzestup v žebříčku hodnocení na soutěžích. Jejich sobotní schůzky neřeší pouze zdokonalování dovedností v hasičském sportu, ale i obecné zvyšování hasičských zkušeností s cílem získávat možná i profesionální návyky. Nejsou zanedbatelné i prvky branné výchovy, jako např. určování azimutu, které se zde mladí hasiči učí pod vedením Jiřího Bartušky a Jana Máci za pomoci ostatních starších hasičů.

(ap)

28. ledna 2012 - Pálenky a pomazánky

Druhý košt slivovice, jehož tradice byla založena v loňském roce, doznal ve svém druhém ročníku změny. Paliči mohli tentokrát do soutěže přihlásit nejen slivovici, tedy alkohol destilovaný ze švestek, ale jakoukoliv pálenku, zkrátka alkohol z jakéhokoliv ovoce. A také ve druhé části soutěže naše kuchařky a hospodyňky tentokrát nesoutěžily se svými štrúdlý, ale do boje o co nejlepší ocenění připravily svoje oblíbené pomazánky. Podmínkou bylo, aby ty pomazánky nebyly sladké. Čtyřicetigramové vzorky pak mohli všichni zájemci o tuto akci ochutnávat opět v prostorách Restaurace „Na 13“. Zápisné na obě ochutnávky bylo stanoveno jako loni na 50 Kč.

Paliči letos dodali 19 vzorků pálenek a hospodyňky 21 vzorků pomazánek, byly mezi nimi: Vajíčková, Pórková (2x), Chlupská, Krabí, Rajčatová, Salámová, Z tresčích jater, Pečený bůček, S kečupem, Hermelínová, Sloní žrádlo, Tvarohová, S ořechem, Sýrová, Škvarková, Brokolicová, Filé, Šup z misky, Pro mlouny a Uzenáčová.

Po dvoukolové soutěži s větší přestávkou byly vyhlášeny výsledky.

Pomazánky:

1. Miroslava Tomková
2. Helena Macháčková
3. Marie Veselá

Pálenky:

1. Jaroslav Kabelka
2. Pavel Nedvědický
3. Rostislav Slatinský

*Jaroslav Kabelka
jako první seděl
u stolu, jako první
koštoval, jako první
se umístil...*

3. února 2012 - Setkání s podnikateli

První únorový pátek se uskutečnilo první setkání občanů z Lipníku pracujících na svoje identifikační číslo. Jedná se o osoby samostatně výdělečně činné (OSVČ). Obvyklým výrazem používaným v hovorové řeči se jim říká podnikatelé.

Iniciátorem tohoto setkání byli starosta a místostarosta obce, kteří oslovili více než 35 takto podnikajících spoluobčanů a pozvali je do místní restaurace „Na 13“ k neformálnímu popovídání a třeba i vzájemnému poznání.

Starosta obce Josef Novotný po krátkém uvítání a vysvětlení účelu setkání pohovořil o záměrech a současných záležitostech, které obecní zastupitelstvo řeší. Popsal stav příprav na tři významné investiční akce – rekonstrukce srubu v Havránku, zateplení budovy školy a celkovou úpravu obce (komunikace, zeleň, chodníky...). Uvedl, že všechny akce jsou připravovány v souladu s územním plánem obce, který byl schválen v loňském roce. – Více podrobností o územním plánu obce doplnil místostarosta obce Mirek Svoboda.

Kromě uvedených „velkých“ a taky finančně náročných staveb bylo hovořeno i o drobnějších provedených věcech jako je stavba skladu za hřbitovem, oprava střídaček na hřišti, úpravách v budově školy, údržbě zeleně v celé obci a podobně.

Připomenuty byly i nemalé problémy a finanční náročnost spojená s provozem základní a mateřské školy. – V posledních dvou letech se počet žáků v ZŠ dostává pod minimální stanovený počet a na obecní rozpočet dopadá kromě placení materiálových nákladů (topení, elektřina, opravy...) i náklad poměrně části nákladů na mzdy zaměstnanců školy, které jsou při dodržení minimálního počtu žáků (u naší školy je to deset žáků) hrazeny z rozpočtu Kraje Vysočina. – Paradoxem současného období je, že děti v MŠ máme zapisovaných více než je třeba a počet žáků zapsaných v ZŠ nenaplní uváděný limit.

O uvedených i neuvedených záležitostech, kterými obec žije, se živě besedovalo a padaly i návrhy, jak třeba vznikající situace řešit.

Hodně se hovořilo o kulturně-spoločenském životě, který je v Lipníku díky obecní kulturní komisi i aktivním občanským sdružením velmi pestrý. Ke tradičním akcím typu masopustu, pouti, oslavy lípy a jiných přibýly loni nové, jako třeba obecní zabíjačka (vepřové hody), košť lipnické slivovice doprovázený něčím dobrým k snědku a do budoucna uvažujeme i o dalších.

Ze strany účastníků setkání se hovořilo k záležitostem uvedeným i neuvedeným. - Někteří podnikatelé, ne třeba všem až tak známí, představili svoje aktivity. Jednalo se zejména o ty, kteří se do Lipníka v posledním období přistěhovali a nebo provozují svoji činnost mimo obec (Ing. Jan Řezníček, Martin Procházka, Jan Liška, Zdeněk Mrňa, Petr Sameš, Radek Pešťál, Kateřina Šumpelová a další).

Z besedy vyplynulo především to, že spolupráce obecních orgánů a podnikajících spoluobčanů může být pro spokojenější život v obci značným přínosem. O tom svědčí i účast a bohatá diskuse na tomto prvním setkání, kterého se zúčastnilo více než třicet občanů.

Josef Novotný

10. února 2012 - Sousedský bál

Stoly pod pódiem plné balíčků s masem, vína, kosmetiky, keramiky, knih, elektrických přístrojů, ale třeba také pracovních rukavic a popelnic, taková bohatá tombola musela letos opět zaujmout každého příchozího účastníka Sousedského bálu.

*Šťastlivci vylosovaní
v tombole Sousedského
bálu si odnášeli cenné
a zajímavé výhry, mezi
nimiž nechyběla ani
vepřová hlava.*

Do kulturního domu se postupně sešlo tak akorát zájemců o sousedské plesání. V předtančení na úvod plesu jsme tentokrát viděli dívky z Myslibořic.

A pak už se rozjela obvyklá taneční zábava. Při vidině mnoha výher si pak leckterý z účastníků plesu koupil pěknou hromádku lístků v naději na jejich zhodnocení. Losování se ujala tentokrát paní Julie Jelínková se členem kulturní komise Pavlem Nováčkem.

18. února 2012 - Masky prošly obcí

Do vyhrátého hospůdky pod lipami u kulturního domu se scházely masky už po ránu, aby dokončily úpravy svého zevnějšku a připravily se na občůzku vesnicí. Stejně tak jako muzikanti, kolem nichž se všechen ten masopustní rej i letos odehrával. A koho jsme viděli mezi rozpustilými maškarami? Tak především tam byli Pat a Mat se svým kufrem plným náradí a náhradních dílů včetně falešného chrupu, černokněžník, klaun, lední medvěd, sněhulák, vrásčitá babička, ... a třeba i rytíř v kroužkové košili. Všem ale vévodili Rumcajs s Mankou, ti byli opravdu nepřehlédnutelní, už kvůli množství látky červené barvy, která na jejich kostýmy padla.

Ti všichni vykoučili po společném fotografování na schodech kulturního domu již tradiční občůzku nejprve do horní ulice, novou čtvrtí a zpět do centra obce přes návěs a kolem školy a obecního úřadu. Muzikanti vyhrávali, sousedé a sousedky se předháněli v nabídkách koláčků, chlebičků, cukroví a dalších dobrot a nikomu ani moc nevadilo, že kolem silnic a cest ležely zbytky rozbředlého sněhu. Ostatně, byl teprve konec února.

(ap)

10. března 2012 - Pohádkové bytosti zatloukaly hřebíky a dokonce věšely prádlo

Děti i dospělí se dosyta vyřádili při sobotním dětském karnevalu, který se konal v kulturním domě v Lipníku. Do zcela zaplněného sálu se v 15 hodin sešlo veliké shromáždění nejrůznějších pohádkových a filmových bytostí. V kočárku byl přivezen batolecí pavouček a kolem něho tančili broučci, motýlci, princezny, černokněžník, čarodějnice, Červená Karkulka, Maková panenka, ale třeba i Spiderman, několik Batmanů, kovboj, indián, farmář, kuchař a dokonce i jeden chirurg! Odpoledne plné her pro ně připravili členky a členové kulturní komise, také převlečení za pohádkové bytosti. Viděli jsme mezi nimi klauna, Ferdu Mravence s Beruškou, včelku Máju s Vilíkem, vílu Amálku

Vlík (Jana Macháčková) pomáhá dětem s motáním klubíček.

nebo Křemílka s Vochomůrkou. Při pohádkové diskotéce si všichni nejen zatančili, ale hráli i různé hry, nechyběla oblíbená židličkovaná, skákání na nafukovacích míčích nebo lovení ryb. Došlo i na soutěže, kterými se karnevalové bytosti předškolního i školního věku připravovaly na svůj praktický život v dospělosti. A tak se soutěžilo třeba i v zatloukání hřebíků, šroubování matic, v přemísťování úrody lískových oříšků, v motání příze a dokonce i ve věšení prádla! Do toho se ale Batmanům, Spidermanovi a kovbojovi evidentně nechtělo. Kromě tomboly s hodnotnými cenami však asi nejvíce radosti všem udělala závěrečná nadílka karnevalu, kdy Ferda Mravenec, balancující na vysokých štaflích, odstříhával a mezi desítky vzpažených dětských rukou spouštěl nafouknuté balonky tvořící výzdobu stropu a stěn sálu.

Kulturní komise při obecním úřadu v Lipníku si tak na své konto připsala další úspěšnou akci uspořádanou pro děti a jejich rodiče nejen z Lipníku, ale i z Ostašova a Klučova. A je třeba zdůraznit, že zvláště včelka Mája s Vlίκem si pochvalovali, jak si letos užili rojení.

(AP)

5. dubna 2012 - Raketáky nahradili vězni

Svoji chvilku slávy si užila naše obec letošního 9. února, kdy se lipnická základní škola a především její mateřská škola ocitly v obležení zástupců tištěných i elektronických médií. Novináři a reportéři všeho druhu a pohlaví se předháněli v tom, kdo nafotí, natočí a přinese zajímavější zpravodajství z předání dvou rozměrných dřevěných dětských domečků na hraní, jednoho pro kluky, druhého pro holčičky. Na tom truhlářském díle by nebylo zase nic tak zvláštního, kdyby ho nevyrobili a nepřivezli vězni z věznice v Rapoticích. Ano, v hlubokém lese za Rapoticemi stojí věznice pro muže, kde takové věci v tamní truhlářské dílně vyrábějí. S nápadem na smysluplné využití rapotických vězňů přišla učitelka mateřské školy Veronika Pospíšilová, jejíž manžel ve věznici působí jako zaměstnanec. Dlužno ale dodat, že materiál na výrobu domečků vysušila a opracovala firma Pavla Nedvědkického a další sponzor dodal barvy.

A protože slovo dalo slovo, vedení věznice svolilo s exkurzí členů našeho obecního zastupitelstva do tohoto neobvyklého státního zařízení, kam si obvykle nikdo exkurze neplánujeme. Uskutečnila se ve čtvrtek 5. dubna. Většina mužského osazenstva obecního zastupitelstva, a tedy vojáků v záloze, byla zvědavá na to, jak se původně vojenská

základna změnila na vězení. Při vstupu do věznice jsme museli všichni uložit své mobily a fotoaparáty do uzamykatelných skříněk a pak už nás v místnosti pro oficiální návštěvy přivítal tiskový mluvčí věznice, vrchní komisař mjr. Bc. Jan Doležal, vedoucí oddělení VaJS, který si na naše podrobné seznámení s jejím provozem a na exkurzi vyčlenil několik hodin.

Areál dnešní věznice v Rapoticích je bývalou raketovou základnou protivzdušné obrany zkolaudovanou v roce 1989. Měla sloužit k obraně Brna před očekávanými nálety bombardérů NATO na toto naše významné město. Raketová základna fungovala až do roku 2004 a v dobách jejího vojenského využití na ní sloužilo kolem 500 vojáků základní služby. Pro zajímavost, jen pro ostrahu areálu měli vojenští strážníci k dispozici psinec s kotci pro 18 služebních psů. I z hlediska finančního to byl v době končícího socialismu nesmírně nákladný, několikamilardový projekt, o čemž jsme se mohli přesvědčit během pozdější exkurze po rozlehlém areálu.

Věznice jsou přeplněné

Většina tuzemských věznic se nachází v Čechách. Česká republika má v současnosti 36 věznic a v nich zhruba 23 000 vězňů. Z hlediska kapacity by to měl být strop, ale situace v praxi je taková že se naplněnost věznic blíží počtu 24 000 vězňů. Přitom zhruba 5.500 lidí se vyhýbá nástupu trestu. Přeplněná už je i rapotická věznice, která má plánovanou kapacitu 476 vězňů a v současné době tam žije 520 vězňů. Nový vězeňský blok však je už ve výstavbě a dokončen by měl být ještě letos.

Veškeré věznice se dělí na několik typů - na věznice s dohledem, věznice s dozorem, věznice s ostrahou, věznice se zvýšenou ostrahou a na věznice pro mladistvé. Z hlediska přísnosti je zajímavé, že například za padělání peněz jsou stejně přísné sazby jako za vraždu.

Co je vlastně podstatou trestu? V našem evropském civilizačním okruhu se svoboda považuje za základní hodnotu lidského života. Podstata trestu je tedy v tom, že člověk je omezen na svobodě. Hodně vězňů proto i v Rapoticích bojuje za své podmíněné propuštění.

O tom, že do věznice je možné se dostat někdy docela rychle, svědčil i jeden případ, o kterém nám mluvčí věznice vyprávěl. Jeden zapomětlivý rozvedený otec neplatil na své děti alimony a nereagoval ani na výzvy soudu k nápravě této situace. A tak se pak jednoho krásného víkendového dne stalo, že cestou autem na výlet byl při běžné silniční dopravní kontrole zadržen a urychleně převezen do věznice. Doma a v zaměstnání se ho pak dočkali až za několik měsíců.

„Já jsem zastáncem toho, že když je to přečin nedbalostní, měl by být trest podmíněný, nebo domácí vězení. Systém domácího vězení funguje, ale má ho na starosti probační a mediační služba. Zatím se to týká jen desítek vězňů,“ vysvětlil v této souvislosti mluvčí věznice Doležal.

Na druhé straně se ovšem někteří muži nechovají bezproblémově ani ve vězení a pak může následovat i kázeňský trest v podobě 30 dní samovazby.

Vězeňské prostředí samozřejmě není imunní vůči organizovanému zločinu zvenčí. I v našich věznicích se snaží zahraniční mafie vytvářet třeba ruskojazyčné gangy. „Pro některé vězně je manipulace s ostatními lidmi náplní jejich dne. Mnozí vězni jsou vynikající manipulátoři, zpracovávají i personál kolem sebe. Ale jak se vězni podá prst, utrhne vám celou ruku,“ zobecnil zkušenosti vězeňské služby mluvčí Jan Doležal.

Provozování vězení není vůbec levná záležitost. Průměrné roční náklady na jednoho vězně činí 12 102 eur.

Vězení, to je také docela velká firma

Rapotická věznice má v současné době 206 tabulkových míst, z tohoto počtu je 125 příslušníků v uniformě. Před svým nástupem do „ostré“ služby se příslušníci vězeňské služby školí deset týdnů. Jako ideální pro start v této profesi je považován věk mezi 21 – 25 lety.

A jak je to tedy v Rapoticích se zaměstnáváním vězňů? Přes sto vězňů jezdí každý den pracovat mimo areál věznice. Během výkonu trestu je přitom zaměstnáno zhruba šedesát procent vězňů, i když zatím ještě vězení nemá vlastní výrobní haly. Přes zimu je samozřejmě méně práce, ale i tak bylo v té době zaměstnáno 80 vězňů ve válcovně plechu v Brně-Chrlicích. Pracovní doba není limitována a ve slévárně pracují i ve třísměnném provozu.

V rámci resocializace se vězňům věnují pedagogové-terapeuti. Vězni se tak mohou pohybovat po budově vězení, ale ven za bránu vězení se dostanou je na kázeňskou odměnu trvající tři hodiny až pět dnů. Ven se jich přitom dostává docela dost.

Z hlediska případných zaměstnavatelů je zajímavý fakt, že náklady na jednoho vězně, tedy jeho mzda, činí 6 000 Kč měsíčně, znamená to tedy, že fakturu na tuto částku by dostala i obecní úřad, která by vězně zaměstnal třeba na údržbářské práci v obci. Jak konstatoval mluvčí rapoticke věznice: „Většinou si lidi práce váží a čas strávený ve věznici, tedy i trest, jim rychleji utíká a ještě si vydělají i nějaké peníze.“ V praxi je to tak, že z oněch 6000Kč vězeň dostane jen asi 1200 Kč a jsou mu uloženy na jeho účtu. Do rukou tedy peníze nedostane, ale třeba při nákupu ve vězeňské kantýně jsou vězňům částky za nakoupené občerstvení z účtu strhávány. S penězi ze svého účtu tedy vězeň během výkonu trestu nepřijde fyzicky do styku, bankovku či minci do ruky zkrátka nedostane. Účty vězňům spravuje ekonomické oddělení věznice.

Varujte se samovazby

Po obsáhlé informaci a besedě s promítáním fotografií nás major Doležal pozval na prohlídku věznice. Bylo to velmi zajímavé, prohlédli jsme si moderně vybavenou ordinaci zubaře, jídelnu, tělocvičnu, cely vězňů a třeba i bývalý sál vojenského kina, který dnes slouží jako místnost pro setkávání vězňů s návštěvami. Asi nejsugestivnější na nás, jako návštěvníky, zapůsobila cela samovazby, tu tvoří jen dvě místnůstky - vlastní cela se zamřížovaným oknem, sklopnou kovovou postelí a plechovým roštem bez matrace, na kterou nesmí vězeň během dny ulehnout. Cela je dále vybavená už jen k zemi přišroubovaným stolkem a židlí. Vedle, v místnosti bez dveří, je vězni k dispozici turecký záchod. Důmyslným systémem posuvné mříže je zajištěno, že kontrolující dozorce může vězně dočasně uzavřít na záchodě, zkontrolovat celu a pak vězně ze záchodu zase vypustit. Na jakékoliv další vybavení nemá vězeň v samovazbě nárok, k zamyšlení nad vlastním životem a činy mu dozorce může nabídnout už jen bibli.

Málokdo asi ví, že věznice má k dispozici i cely připomínající svým vybavením levnější ubytovnu i s televizory na pokojích. Tam si nově přichodzí zvykají na vězeňské prostředí a požadavku, než jsou umístěni na normální cely s dalšími vězni. Stejný postup, tentokrát zvykání si na budoucí život na svobodě, absolvují naopak vězni před koncem svého trestu. Zajímavým místem je také centrální velin věznice, který je nazýváme operačním střediskem. Z tohoto místa má vězeňská služba dokonalý přehled po celém areálu věznice a díky modernímu elektronickému zabezpečení a kamerám má okamžitě informace o místech, jimiž by se případně některý z vězňů pokoušel uprchnout. V Rapoticích mají prý nejmodernější operační středisko v celé ČR a o jeho funkčnosti svědčí fakt, že zde od roku 2006 nebyl zaznamenán žádný pokus o útěk.

Projížďka raketovou základnou

Z hlediska vězeňské služby je důležitý fakt, že vlastní areál dnešní věznice tvoří jen malý trojúhelník podstatně většího bývalého vojenského pozemku s odpalovacími zařízeními protiletectvých raket. I tento areál má dnes ale vězeňská služba na starost a musí ho chránit třeba před vznikajícími lesními požáry. Do tohoto prostoru obehnaného betonovým plotem nás také vzal mluvčí věznice na prohlídku. Sugestivní byl už výjezd do střezného území rozměrnou bránou omotanou žiletkovým ostnatým drátem, kterou nám dva dozorcí za skřípění její kovové konstrukce otevřeli. Projížděli jsme pak dlouhými lesními cestami okolo bývalých parkovišť vojenských vozidel, poničené čerpací stanice pohonných hmot, kolem skladů a rezavějících nástaveb hlavního bunkru, odkud se mělo velet k palbě několikastupňovými raketami ruské výroby proti nalétávajícím bombardérům. Dnes to vše působí stísněným dojmem marnosti rozpadajících se a rezavějících zařízení, na jejichž pořízení byly utraceny obrovské peníze. Je zajímavé, že zatímco nejvyšší velení základny mělo ve svém bunkru přežít i po útoku nepřítelů jadernými zbraněmi, s nějakou větší ochranou řadových vojáků se v jejich barácích nepočítalo. Sugestivní byl rovněž pohled na masivní vrata skladu raket obehnaného mohutnými zemními valy, který prý měl odolávat těžkému bombardování. Dnes by to mohl být zřejmě výborný sklad jakýchkoliv strategických zásob našeho státu. Z celého areálu využívá vězeňská služba jen jedno vhodné zákoutí jako střelnici z ručních zbraní.

Vrcholným zážitkem pro účastníky exkurze byl výjezd autem po šikmině na vrchol jedné z mnoha radarových betonových ramp, ze které byl výhled na celý areál bývalé raketové základny. Na udržování areálu dnes nemá stát peníze a tak jen hustý náletový les stromů asi pět metrů vysokých svědčí o tom, že jedině příroda by si dokázala s celým problémem časem „po svém“ poradit. Před dvaceti lety totiž tvořila plochu raketové základny holá pláň. Mezi zastupiteli se hned rozproudila debata, že takové rozlehlé pozemky by možná byly ideálními plantážemi třeba pro pěstování vánočních stromků, nebo ovoce a zeleniny. A byl by to možná i nejlogičtější způsob zaměstnání vězňů, které by nebylo třeba vozit nikam za prací, pořád by zůstávali pod dohledem ve střezném prostoru a něco užitečného by bez velkých nákladů dělali. Před několika lety se zde už dokonce uvažovalo o stavbě nového vězeňského bloku „soukromé věznice“, jejíž výstavbu by zainventoval soukromý investor a stát by mu pak po řadu let investici splácel. Zatím však z tohoto projektu sešlo.

Exkurze do vězení jistě není obvyklým místem zážitkové turistiky, není však na škodu uvědomit si, že k fungování společnosti patří i taková zařízení, bez nichž se zřejmě žádný „běžný stát“ neobejde. Kverulanti by možná mohli namítnout, že vězni v rapotickém vězení mají pravidelnější stravu, dobré sportovní vyžití a celkově lepší životní podmínky než dnes už mnozí lidé čelící na svobodě tlakům tržní ekonomiky a všeobecnému utahování opasků.

Arnošt Pacola

20. května 2012 - Vítání občánků

Krásná, slunečná, leč větrná neděle byla dnem vítání nových občánků, kteří se narodili v uplynulých týdnech. Ke slavnostní události byli do velkého sálu kulturního domu v Lipníku pozváni rodiče Nikolase Šabatky z Lipníku č.p. 111, Vojtěcha Svobody, Lipník č. p. 22, Lucie Procházkové z Petruvek č.p. 35 a Jiřího Pacase z č.p. 19.

Do kulturního domu zavítala i řada dalších otců i maminek nedávno narozených dětí (pokud za ně budeme považovat malé předškoláky). Slavností vítání totiž začalo pás-

K narození dětí všem přítomným rodičům poblahopřál a finanční dar obce předal starosta Josef Novotný.

mem poezie a zpěvů v podání dětí z mateřské školy v Lipníku.

V následujícím projevu starosta obce Josef Novotný poblahopřál rodičům k narození jejich dětí a připomněl obvyklý rodičovský osud, že totiž děti jsou radost i starost. Přivítal tedy nejmladší spoluobčany do sousedské pospolitosti a poté se rodiče miminek podepsali o do pamětní knihy.

Nechybělo ani blahopřání, peněžitý dar obce, pokladnička pro děti a kytičky pro jejich maminky.

(aa)

28. května 2012 - Nebyl to hrbatý čáp

Bylo slunečné květnové odpoledne a na naší proslulé křižovatce před kulturním domem zrovna běsnila odpolední dopravní špička, projížděla tudy auta osobní, dodávky i kamiony, motorky, autobusy, děcka na kolech, procházeli pěší. Ale on stál v klidu v mělké vodě u břehu rybníka Návesníku kousek za zastávkou autobusů, ve společnosti kohouta a hrabajících slepic – a snad ani nesledoval ten civilizační cvrkot. Nevěřil jsem vlastním očím – no to snad nemůže být ON?!? Byl, a já se snažil k němu co nejvíc přiblížit se svým zoufale nedokonalým kompaktním foťáčkem. Až na deset metrů mě k sobě pustil, i když už začínal být poněkud nervózní. Inu, něčím podivným jsem na něj přece jen mířil.

„Co to tady fotíš? To je nějakej hrbatej čáp, ne?!“ ozvalo se za mnou.

„To není čáp,“ odpovídám šeptem.

„A co to teda je? Takový škaredý zahnutý zobák to má. To bude nějaká pazgřivá kačena, ne?“

„To není kačena.“

„Tak by to mohla být nějaká nemocná volavka, když to má ten zobák takovej černej a strupatej.“

To není volavka.

Tak sup, když to má holej krk!“

„To není sup.“

„A co to teda je, ty to víš?!“

„Hm... možná nejvzácnější pták, který se v této chvíli vyskytuje ve volné přírodě“

na území Čech a Moravy - ibis posvátný. Oblíbené zvíře egyptských faraonů,“ odpovídám vítězoslavně.

„Pr...! si dělej z někoho jiného! Kde by se tady vzal?“ odfrkl ten dotěrný muž a nastoupil do své dodávky značky Toyota zaparkované před kulturním domem. Nastartoval a odejel. Ten posvátný pták si dál spokojeně čvachtal zobákem v mělčině a evidentně ho náš rozhovor nezajímá!

Ano, už je to tak, rybníky v Lipníku si 28. - 30. května 2012 oblíbil vzácný opeřenc ibis posvátný. Na Okrouhlíku přespával společně s labutěmi, kačenami, čápy a volavkami, do mělké vody Návesníku pak létal na snídaně, obědy a večeře. Je to pták žijící původně na Nilu a spíš na jih od Sahary. Živí se hmyzem, rybami, žábami nebo jinými vodními živočichy. Rozpětí křídel má kolem jednoho metru a za letu je mnohem krásnější než při brodění.

Ibis posvátný (*Threskiunis aethiopicus*) je jedním z nejslavnějších afrických ptáků, o kterém mluví historie starého světa. Již ve starověku Egypťané tohoto ptáka uctívali a věřili, že přináší životodárnou vodu. Od roku 1850 ale ibis z Egypta vymizel. Pro staré Egypťany byl přitom posvátným tvorem ztělesňujícím Thovta - boha písma a moudrosti. O jeho významu svědčí i fakt, že byl často mumifikován - archeologové našli při vykopávkách v egyptské Sakkaře více než milion a půl mumifikovaných ibisů!

Ale co dělá ibis u nás, na sever od Alp? U nás je zatím tak vzácný, že není ani jmenován v seznamu ohrožených zvířecích druhů. V současné době je rozšířen v Africe, Iráku, Madagaskaru a Seychelách. Ibis posvátní zastižení v Evropě patří k ptákům, kteří unikli ze zajetí nebo byli vypuštěni na svobodu. Jeden exemplář byl naposledy spatřen před dvěma lety v Ponětovicích na Brněnsku a pro ornitology to byla velká senzace. Na našem území se totiž objevil od roku 1950 pouze čtyřikrát. V České republice pocházejí první pozorování z let 1986, 1991 a 2001, v letech 2008–2010 počet pozorování výrazně narostl, stejně jako v okolních státech (Maďarsko, Rakousko, Slovensko) i v dalších zemích Evropy.

Ptáci uniklí z chovu se dostali v Evropě poprvé do volnosti kolem roku 1980 ve Francii. V roce 1990 zde poprvé ve volné přírodě vyhnízdlí a později začaly jejich počty explozivně narůstat; v současnosti hnízdí ve Francii tisíce párů a tento nepůvodní druh začíná způsobovat vážné ochranné problémy, např. jako predátor v koloniích dalších druhů ptáků. Proto se již místy dokonce přistoupilo k jeho redukci, což způsobuje i značnou polarizaci názorů mezi odbornou a laickou veřejností. Zahnízdění bylo zaznamenáno i ve Španělsku a na Kanárských ostrovech, pravidelně se již rozmnožuje v několika koloniích v Itálii.

Podle ornitologů je pravděpodobné, že brzy bude možné tento druh ptáka pozorovat pravidelněji. Otázkou je, zda přiletět tohoto nesporně krásného letce vítat, nebo na něj nahlížet podobně jako na kormorána nebo norka amerického.

Arnošt Pacola, s využitím internetových zdrojů

Pozorování ibise posvátného v Lipníku 2012

28. 5. Byl Ibis posvátný poprvé spatřen odpoledne na rybníku Návesníku a chybně označen za čápa marabu!?

29. 5. Po ránu (po 6. hod.) jsme cestou autem do práce zastavili u rybníka Návesníku a na jeho severním okraji fotili ibise brodícího se v mělké vodě.

Odpoledne ibis kolem 16. hod. v plné dopravní špičce za ruchu autobusů postával

u kraje rybníka Návesníku za zastávkou autobusu a nechal se dlouho fotit ze vzdálenosti asi deseti metrů, při pokusu fotografa o ještě větší přiblížení přeletěl na protější břeh rybníka.

30. 5. Po ránu sraz A. Pacoly v 5 hodin se špičkovým třebečským fotografem zvěře a ptactva Josefem Prodělalem, ibise jsme zastihli ve společnosti labutí a volavek na rybníku Okrouhlíku, než si však fotograf stačil ibise řádně zaměřit, pták uletěl směrem k Myslibořicím. Fotograf pořídil jen dvě fotografie. Po hodině marného ohledávání rybníků byl ibis spatřen, jak krátce po 6. hod. letí přes ves od východu a přistává v západní části rybníka Návesníku. Odpoledne Ibis opět postával na břehu Návesníku za autobusovou zastávkou ve společnosti slepic a kohouta. Nechal se opět fotit ze vzdálenosti asi deseti metrů a po narušení osobní zóny, při pokusu o ještě větší přiblížení, poodletěl do společnosti labutě, bylo tak možné pořídít ještě zajímavější snímky v odpoledním slunečním světle.

(ap)

8. června 2012 - Retro diskotéka

Děvčata všeho věku v šatech přepestrých, krimplenových, diolenových i sloterových, navoněná spreji značky Impuls, se dostavila v hojném počtu na retro diskotéku do kulturního domu. Chlanců v džískách a s bujnou hřívou Jimiho Hendrixe už se dostavilo výrazně méně, ale nakonec také přišli.

Dobovou atmosféru pomohla vytvořit motivujícími hesla s náborovými panely nabádajícími k vysokým pracovním výkonům, k vyučení v Elitexu a třeba i k přátelství s Poláky. Po úvodním politickém školení mužstva i ženstva už objednaný diskžokej pouštěl ty báječné skladby z doby skupin Boney M, ABBA, tuzemských Kroků Františka Janečka. Chybět při tom nemohly ani hity božského Káji, Jirky Korna, Holky z naší školky a další písňové výtečnice. Po setmění se do sálu dostavila ve větším počtu i dnešní mládež a často jen nevěstičně zírala, jak se generace jejich rodičů dokáže odvázat. K báječné pohodě přispěla i cena sklenice piva za 5Kč sponzorovaná Sandokanem. Inu, byl to báječný taneční večer, při kterém se podle tvrzení některých dalo vyřádit lépe než při dnešních plesech.

(ap)

Oznámení důchodcům

Kolem pravidelného setkávání seniorů bylo už napsáno a napovídáno poměrně hodně. Nyní tedy už pouze velice stručně.

Naposledy v úzkém kolektivu bylo dohodnuto a zároveň společně i s majitelem restaurace „ Na 13“ Lubošem Mrňou byl odsouhlasen konečný způsob těchto posezení. Besedy důchodců, kteří se spolu budou chtít vidět, posedět, popovídat, případně si zazpívat, se budou konat pravidelně **každý sudý měsíc, poslední čtvrtek v daném měsíci**. To znamená v **měsících Únor, Duben, Červen, Srpen, Říjen a Prosinec**.

Vážní zájemci, termíny si poznačte v kalendáři na celý rok. Informace ve stejném znění bude dána na vědomí i do okolních obcí. Pokud se nás sejde míň, posedíme u připraveného stolu v restauraci. V případě větší účasti nám bude poskytnut salonek. První beseda, jak jsme tuto akci nazvali, by se tedy konala, bez veškerého zvaní, dne 28. 6. 2012.

Za kolektiv důchodců:

Julie Jelínková , Miroslav Čech, Josef Novotný

Významná životní výročí obyvatel obce v roce 2012

55 let

Hrůza Václav	Lipník 103
Palátová Marie	Lipník 94
Prodělalová Marie	Lipník 1

60 let

Bárta Stanislav	Lipník 100
Chlupová Bohumíra	Lipník 14
Jašová Danuše	Lipník 94
Tretera Zdeněk	Lipník 38
Floriánová Františka	Lipník 38
Krotká Marie	Lipník 108
Mikešová Jana	Lipník 5

65 let

Rousek Jiří	Lipník 99
Holeček Josef	Lipník 94
Máca Jan	Lipník 86
Rousková Jindřiška	Lipník 99
Věžníková Marie	Lipník 96

70 let

Obůrková Blažena	Lipník 35
Tomková Julie	Lipník 70
Valič Jiří	Lipník 74
Mikeš František	Lipník 5
Nedvědická Milada	Lipník 93
Veselý Jaroslav	Lipník 9

75 let

Svoboda Karel
Nevrzalová Marie
Palátová Jiřina

Lipník 25
Lipník 3
Lipník 76

80 let

Padělková Marie
Palát František

Lipník 72
Lipník 76

85 let

Rodek František
Svobodová Marie
Šimeček Jan

Lipník 58
Lipník 80
Lipník 71

Lipnický, nebo lipenský?

Jaký používat tvar přídavného jména od slova Lipník? Je správný tvar lipenský, nebo lipnický? To je otázka, kterou čas od času dostávám při pořádání různých akcí v naší obci. Rovnou je třeba říci, že **správný je z hlediska dnešní spisovné češtiny tvar – lipnický**. Tedy lipnický masopust, lipnická pouť, lipnické děti. Od podstatného jména Lipník je zkratka pravidelné přídavné jméno lipnický, jako například doubravnický od Doubravníku nebo javornický od Javorníku a hornický od slova horník.

Z historického hlediska ale používání různých způsobů skloňování není tak jednoznačné. Třeba v Lipníku nad Bečvou je mezi tamními patrioty běžně už po staletí používán tvar lipenský, Lipensko. Tento starý tvar byl pravděpodobně tvořen od jiného základu než dnes, tímto tvarem bylo zřejmě lipno (Lipno). Vzhledem k tomu, že - lipenský – je tamní místní zažitý úzus, zvyk, dávají mu přednost i v blízkém okolí. A tak se třeba i jejich zpravodaj jmenuje Lipenské listy a dobrovolný svazek obcí Lipensko. Ve starší době se totiž tvořila přídavná jména ke jménům místním z kmene základního, nikoli z celého jména místního. Například pardub-ský k Pardubice (od vlastního jména Pardub), nebo kojet-ský ke Kojetín. Tato zkrácená přídavná jména se však leckde drží v lidové mluvě, např. vsatský, ždánský a pod. Ve spisovném jazyce ale tato kratší přídavná jména většinou ustoupila tvořením plným, především pro zřetelnost. A tak se používá tvarů pardubický, vsetínský, kojetínský, ždánický.

Takové kratší přídavné jméno je také lipenský vedle lipnický. Ani podle jazykyně Františka Trávníčka ale není dost jasné, jak vlastně vzniklo. Nejspíše tak, že se ve starší době vedle jména Lipník vyskytl tvar Lipno, Lipen nebo Lipná atd. Ke jménu Lipen by pak tvar lipenský byl zcela náležitý. Přesto však i Trávníček doporučuje používat v případě Lipníku zřetelného tvaru - lipnický. Alespoň tedy v publikacích určených širší veřejnosti nebo v úředních písemnostech.

Arnošt Pacola

Vážení sousedé - čtenáři Lipníčku,

i na Vás záleží, co všechno si budete moci v Lipníčku přečíst. Neváhejte tedy a pište na papír tužkou, perem i propisovačkou, nebo e-mailujte elektronicky své články, náměty, postřehy, napište, co zajímavého jste viděli, zažili, co byste si chtěli v Lipníčku přečíst.

arnost.pacola@seznam.cz
Arnošt Pacola
redaktor obecního zpravodaje
Lipník 67

Při druhém ročníku koštu slivovice (pálenek) vyhráli přespolní. Pan Kabelka ochutnával, paní Kabelková (původem z Lipníku, dnes bytem v Ostašově) si šla převzít cenu pro vítěze.

Zima končila masopustem... jaro přiletím ibisem posvátného.

LIPNÍČEK

OBCENÍ ZPRAVODAJ č. 39

Pro své občany vydává Obec Lipník, IČ: 00289795,
Lipník 106, 675 52 Lipník, Ev. č. MK ČR E 19971,
vydáno dne 15. 6. 2012. náklad 190 výtisků
redaktor Arnošt Pacola,
Arnost.Pacola@seznam.cz